

POŚREDNI ZAMACH NA UNJĘ

FRANCJA I NIEMCY W PAKCIE CELNYM.

Francusko-Niemiecki Konflikt Ekonomiczny na Ukończeniu.

Berlin, 29. grudnia. — Francusko-niemiecka wojna taryfowa, która przez ostatnie dwa lata wstrzymywała zbliżenie się dwóch mocarstw, znajduje się na ukończeniu. Francja znacznie wzmocniła swe stanowisko w sprawie konfliktu ekonomicznego z Ameryką, gdy Gerhard Koepke, szef zachodniej dywizji ministerjum spraw zagranicznych Rzeszy i francuski ambasador w Berlinie, Andre Francois-Poncet, podpisali wczoraj dodatkowy traktat handlowy.

Traktat ten jest tymczasowy, w oczekiwaniu na podpisanie paktu handlowego francusko-niemieckiego, który zastąpi pakt handlowy, podpisany w 1927 roku, co może nastąpić jedynie po dłuższych pertraktacjach między Berlinem i Paryżem.

Umowa podpisana wczoraj jest niejako zawieszeniem broni w wojnie ekonomicznej, która

re umożliwiła obu mocarstwom oddzielnie usuwać niektóre szczegóły ze starego traktatu z dwutygodniowym wypowiedzeniem, bez konieczności obalania całej umowy. Na podstawie tej umowy Francja otrzymała już pewne koncesje taryfowe. Turyści niemieccy będą mogli przyjeżdżać do Francji z większą sumą pieniędzy, niż dotychczas. Turyści niemieccy mogą zabrać ze sobą, jadąc do Francji, tylko 200 marek poza kosztami podróży. Obecnie umowa zezwala turystom niemieckim na posiadanie 700 marek.

Umowa przewiduje również ważne zmiany eksportowo-importowe. Niemcy będą mogli płacić markami za towary z Francji Bankowi Rzeszy, zaś eksporterzy francuscy otrzymają gotówkę za towary z Banku Francji, który będzie miał porozumienie w tej sprawie z Bankiem Rzeszy.

Życie Małego i Wielkiego Świata

Przejemca hotelu La Salle, p. T. G. Essington, wykazał w swym raporcie \$51,000 deficytu w okresie sześciu miesięcy, od 1go czerwca do 1go grudnia. W hotelu tym ulokowali panowie Stevensowie zgórą \$5,000,000 kapitału Illinois Life Insurance. Hotel miał w sześciu miesiącach \$385,000 dochodu, a \$410,000 wydatków.

W North Chicago, Waukegan i innych przyległych osiedlach cena mocnego piwa w tajnych wyszynkach została zmniejszona z 25 na 15 centów za szklankę. Wszystko podporządkowuje się tendencji niżkowej prócz przedsiębiorstw użyteczności publicznej.

Sędzia Horner, gubernator-elekt, oznajmił przez swego sekretarza, iż pompa inauguracyjna w dniu 9go stycznia w Springfield ma być zdeprecjonowana. Nie będzie ani balu dla malnego, ni przyjęcia w kapitolu stanowym, — chociaż wielu demokratów w Chicago było przygotowanych na najcięższą batalię.

„Złodziej! Słysz jak chodzi i szuka po tylnym werandzie! Proszę przysłać szybko policję! — Tak telefonowała na stację pani R. J. Branigan, z p. nr. 7330 S. Irving ave. W kilka chwil później trzech policjantów ostrożnie, z rewolwerami w ręku, podeszło do werandy. A gdy jeden uchylił drzwi i krzyknął surowo: „Ręce do góry! Policja! — na werandzie słychać było szybkie dreptanie. Była kosa. — Policjanci zabrali kosa do kozy na stacji.

KALENDARZYK

Dziś, czwartek, 29-go grudnia: — Św. Tomasz z Kantabrii.

Jutro, piątek, 30-go grudnia: — Śś. Sabina i Eugenjusza.

Z Biura Meteorologicznego

Wschód słońca o godz. 7:18.
Zachód słońca o godz. 4:27.

Pogoda w Chicago i okolicy: We czwartek wymagające się zachmurzenie oraz cokolwiek ciepłej, prawdopodobnie dziś w nocy deszcz. Umiarkowany, południowy i południowo-wschodni wiatr. W piątek deszcz, po czym śnieg i zimnie.

Temperatura doby minionej: Najwyższa wczoraj o godzinie 1-szej w południe 38 stopni, najniższa wczoraj o godzinie 5-tej rano 32 stopnie.

KURS ZŁOTEGO I BONDÓW POLSKICH.

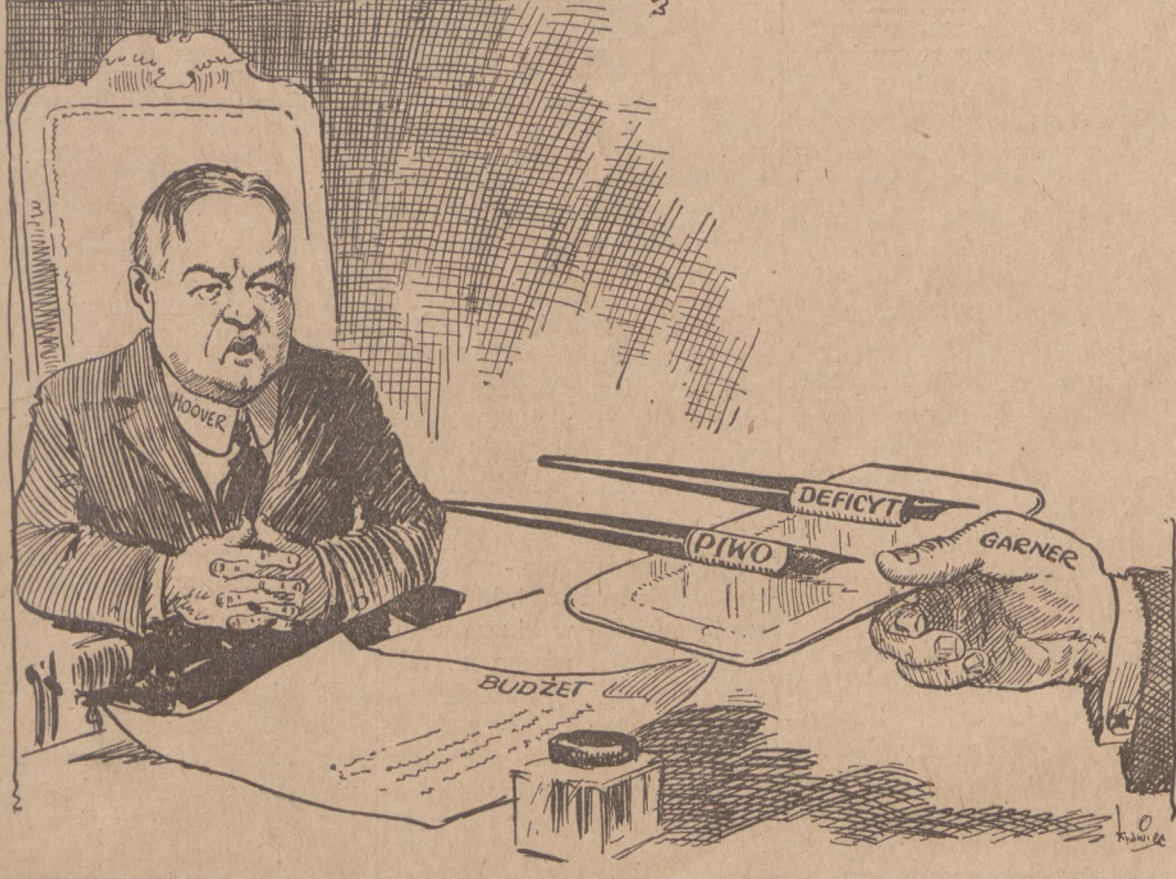
Jeden złoty polski kosztuje 11 i 3 dziesiąte centa. Bondy polskie 8-proc. \$58.12 i pół centa; bondy 7-proc. \$52.25.

Biura Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Chicago mieszczą się p. nr. 1500 North Dearborn Parkway.

Świat w ub. niedzielę, w Boże Narodzenie.

Kto wie, może te „niepowszednie” dzieci, wyruszą na niepowszednich ludzi.

DO WYBORU.

Emil Wentzlaff, Przejemca Banku, Oskarzony o Sprzeniewierzenie Pieniędzy.

Sędzia Padden Wydał Rozkaz Aresztowania.

Głośny politykier, długoletni pomocnik sekretarza powiatowego komitetu republikańskiego i kierownik ostatniej kampanii byłego burmistrza Tompsona, p. Emil Wentzlaff, do niedawna przejemca zamkniętego Boulevard State and Savings Banku, został wczoraj oskarżony o malwersację funduszy bankowych w powierzonej mu instytucji. Sędzia muniipalny Frank M. Padden podpiął rozkaz aresztowania pana „receivera” usuniętego z banku w dniu 25 października.

Malwersacja ma wynosić \$9,029, według audytora Roberta E. Murphy’ego, urzędnika z biura audytora stanowego Oscara Nelsona. Brak w kasie pokrywa w całości kaucja kompanii assekuracyjnej, która postawiła bond w wysokości \$300,000. Zatem depozytorzy nie poniosą żadnej straty. Dochodzenia są dowodzone przeciwko p. Wentzlaffowi w drodze Continental Casualty Company, pokrywająca niedobór.

Usunięty z banku pan „receiver” zwrócił się na siebie uwagę urzędników audytora stanowego przez wykazanie w raporcie \$8,000 gotówki na reku. Przetrzymany takiej sumy pieniędzy w kasie sprzeciwiało się wydanym instrukcjom przez audytora stanowego. Instrukcje opiewały, że, prócz kilkuset dolarów na drobne wydatki, wszystkie pieniądze powinny być lokowane na procent w jednym z banków w śródmieściu.

Pan Wentzlaff, nie zastawiając się do przepisu, naraził się na rewizję ksiąg i „wypę”, ponieważ inspektor ustalił w kasie brak \$9,029.

Przejemca Boulevard State Savings Banku, 3621 Irving Park blvd., p. Wentzlaff został 16 kwietnia, 1931 roku. Nominację otrzymał od audytora stanowego Nelsona. Ogół depozytorów był jednakże niezadowolony z jego likwidacji, zarzucając mu trwonienie pieniędzy na liczy personel. Przejemca w banku zatrudniał dwanaście osób, gdy audytor stanowy Nelson miał powiedzieć depozytorom, że cztery powinny wystarczyć.

Komitet depozytorów, domagający się od blisko 18 miesięcy usunięcia przejemcy, nie nie

więcej, to znajdowali się tam studenci prawa, którzy otrzymali pozwolenie p. Wentzlaffa na zapoznanie się z procedurą likwidacji banku. Zato wszyscy praktykanci nie mieli otrzymać żadnego wynagrodzenia.

Po usunięciu p. Wentzlaffa ze stanowiska przejemcy, likwidacja Boulevard State Savings Banku została połączona z likwidacją Lincoln Trust and Savings Banku.

Pan Wentzlaff zamieszkuje p. nr. 3817 N. Lawndale ave. — Rozkaz aresztowania był przesłany do biura detektywów wczoraj wieczorem z poleceniem natychmiastowego wykonania.

Porwany i Zgłodzony Kapelmistrz Posiadał Polisę Na \$37,000.

Sledztwo, prowadzone od paru tygodni w związku z porwaniem i zamordowaniem Edwina O. Schildhauera, kapelmistrza wyższej szkoły publicznej Austin High, zostało wczoraj skierowane w stronę wdowy i rodziny wdowy, gdy wyszło na jaw, że zamordowany był ubezpieczony na \$37,000.

Polisy assekuracyjne znajdowały się w skrytce bankowej matki żony, pani G. E. Birkinshaw, zamieszkałej we własnym domu apartamentowego p. nr. 3455 Fulton ul. Tam również zamieszkiwali i młodzi Schildhauerowie.

Zbrodniarze napadli na Schildhauera w pobliżu miejsca zamieszkania, porwując go w oczach żony, która, po pożegnaniu udającego się na zebranie męża, wyjrzała za nim oknem. Było to w dniu 10 grudnia. Następnego dnia policja odnalazła zwłoki. A jak stwierdził lekarz, Schildhauer był pozbawiony życia w parę godzin po porwaniu.

Udzielone informacje przez wdowę i znajomych wskazywały początkowo na zatarg Schildhauera z organizacją butlegerską. Prowadzone w tym kierunku sledztwo nie wykazało żadnych rezultatów. Wczoraj uważano, że cztery powinny wystarczyć, że cztery powinny wystarczyć.

Udzielone informacje przez wdowę i znajomych wskazywały początkowo na zatarg Schildhauera z organizacją butlegerską. Prowadzone w tym kierunku sledztwo nie wykazało żadnych rezultatów. Wczoraj uważano, że cztery powinny wystarczyć, że cztery powinny wystarczyć.

Udzielone informacje przez wdowę i znajomych wskazywały początkowo na zatarg Schildhauera z organizacją butlegerską. Prowadzone w tym kierunku sledztwo nie wykazało żadnych rezultatów. Wczoraj uważano, że cztery powinny wystarczyć, że cztery powinny wystarczyć.

STRAŻNIK POSTRZELONY PRZEZ TERORYSTÓW.

Nie Mogąc Zdobyć „Fortu”, Szajki Atakują Załogę.

W dniu wczorajszym posypały się nowe strzały w stronę warownej kwatery unji rozwojcieli mleka, mieszczącej się p. nr. 220 S. Ashland ave. Nie mogąc jednak zdobyć „fortecy” wprost, gangsterzy postanowili przesłać do niej załogę i w ten sposób zmusić opornych do podporządkowania się ich rozkazom. Głównie chodzi o zdobycie kontroli nad kasą, w której znajduje się 700 tysięcy dolarów organizacyjnych.

Walka o kontrolę toczy się od paru lat. Wczoraj teroryści postanowili zgładzić jednego z obrońców, niejakiego Hugh Dunna, zatrudnionego przez zarząd unji od dłuższego czasu. Dunn ma być jedynym członkiem z załogi, udającym się do domu bez eskorty policji.

Odwaga na nie się nie zdała, bo kiedy Dunn nie zastosował się do otrzymanych pogroźek i nie porzucił pracy, wczoraj zjechał mu drogę blisko domu, 328 S. Turner ave., ciemny samochód. Jeden z trzech zbrojnych, jak podaje ranny, dał mu

krótki rozkaz podniesienia rąk do góry. Sądząc, iż ma doczytanie ze zwykłymi rabusiami, napadnięty podniósł obie ręce, lecz w tej chwili spostrzegł wymierzone w głowę lufy strzelb z okna samochodu. W mgnieniu oka zatem zorientował się, iż napastnikom nie chodzi o pieniądze, bo nikt do niego nie wychodzi, lecz chodzi o pozbawienie go życia. A widząc nie małą pewną śmierć, Dunn rzucił się ku ziemi, gdy w powietrzu świsnęły kule, przesywając mu ręce, których nie zdołał dość szybko opuścić.

W szpitalu Bethany, dokąd ranny został przewieziony, lekarze oznajmili, iż jedna ręka musi być amputowana.

Agent unji, Steve C. Summer, nazwał zamach na Dunna pośrednim atakiem na kwatery unji, wzmocnionej pancernymi i pilnie strzeżonej przez utrzymywaną straż. Znani policji gangsterzy kilkakrotnie ostatniego lata wzywali zarząd unji do poddania pieniędzy ich kontroli.

Republikanie Będą Walczyć o Podatek Od Sprzedaży.

Nie Zraża Ich Opozycja Gub. Roosevelta.

Washington, 29. grudnia. — Mimo opozycji gub. Roosevelta w stosunku do ogólnego podatku fabrycznego od sprzedaży, przywódcy demokratyczni w Izbie przemysłują nad zrównoważeniem budżetu federalnego na tej sesji.

Liderzy republikańscy, powołując się na olbrzymią większość w swoich szeregach za ogólnym podatkiem od sprzedaży, podali do wiadomości, że będą walczyć o jego przyjęcie.

Kongr. Britten, rep. z Ill., powiedział, że ogół populacji amerykańskiej jest zawiedziony opozycją prezydenta-elekta w stosunku do tej formy opodatkowania i dodał, że wróży to nowe podatki uciążliwe i podwyższenie już i tak wysrubowanych rat podatku dochodowego.

Niektórzy z demokratów, między nimi przywódca większości Rainey z Illinois, wyrażają poważne wątpliwości, czy bil podatkowy, mający zapewnić równowagę budżetową, będzie przeprowadzony przed inauguracją Roosevelta.

Naogół, radykalna grupa w kongresie była jedyną, która wyrażała głośno swoje zadowolenie z powodu odrzucenia

przez gub. Roosevelta idei podatku od sprzedaży. Jednym z tej grupy był kongr. Rankin, dem. z Miss., który przyczynił się do ujęcia podatku od sprzedaży na ostatniej sesji. Powiedział on wczoraj, że uchwalenie takiego podatku byłoby „zdradą ludu amerykańskiego”.

Marszałek Garner nie odstępuje od swego przekonania, że budżet musi być zrównoważony na tej sesji. Według bliższych mu ludzi, nie zmienił on swoich poglądów na podatek od sprzedaży i trzyma się w dalszym ciągu stanowiska, że jeżeli taki podatek będzie potrzebny do zrównoważenia budżetu, trzeba będzie go przyjąć.

Przy wyrzuceniu się podatku od sprzedaży, sposoby zrównoważenia budżetu zwiększą się do uchwalenia bilu piwowego, który ma dać minimum \$150,000,000 rocznego dochodu oraz przedłużenia 1-centowego podatku gazolinowego, który może dać \$137,000,000 dochodu. Przy obliczeniu wydatków rządowych o 480 milionów podnieź tegorocznego budżetu i przy wpłaceniu przez zagranicę 329 milionów na rachunek długów wojennych, skarb oblicza deficyt na co najmniej \$307,000,000.

AMERYCE POTRZEBA OBCYCH PEDAGOGÓW — MÓWI PROF. ZDANOWICZ.

Nagli o Rewizję Ustawy Immigracyjnej.

New Haven, Conn., 29. grud. — Prof. Kazimierz D. Zdanowicz z Uniwersytetu stanu Wisconsin, przemawiając na dorocznym obiedzie Ameryk. Stow. Profesorów Uniwersyteckich, nagli o rewizję aktu emigracyjnego z 1924 i zlagodzenie ograniczeń regulujących „sprawdzenie mózgow” cudzoziemskich” dla kolegów amerykańskich.

Profesor Zdanowicz, prezes Krajowej Federacji Nauczycieli Języków Nowoczesnych, po-

wiedział, że zastrzeżenia aktu emigracyjnego, nakładające pewne restrykcje na pozakollegiów nauczycieli i studentów, są wysoce kłopotliwe dla kolegów amerykańskich i zagranicznych profesorów, o których ten kraj zabiega.

Cudzoziemskie siły nauczycielskie są zdaniem prof. Zdanowicza bardzo pożądane w Ameryce, a ich rola w edukacji amerykańskiej spotyka się z szerszym uznaniem.

2 Zabitych, 8 Rannych w Walce Przed Pałacem Króla Bułgarii.

Król Przyglądał Się Walczącym z Okna.

Sofia, Bułgaria, 29. grudnia. — Król Borys III Bułgarii miał wczoraj sposobność na własne oczy przyglądać się wojnie domowej w minijaturze.

Kiedy Iwan Malinow, marszałek „sobranja” (sejmu) i wódz partii demokratycznej Bułgarii był w pałacu królewskim z wizytą, aby omówić z królem sprawę kryzysu rządowego, przed pałacem wybuchła walka między członkami dwóch partij politycznych Macedonii. Urzędnik ministerjum spraw wojskowych i policjant zostali zabici, a 8 Macedończyków odstawiono do szpitala w stanie krytycznym. Urzędnik ministerjum przyglądał się walce z okna, kiedy zabłąkana kula trafiła go w pierś i położyła trupem na miejscu.

Król Borys wydał natychmiast rozporządzenie przywołania straży królewskiej, aby otworzyła ogień na walczących, co nie wiele skutkowało, dopie-

ro widok większego oddziału policji, spieszącej na samochodach, zmusił Macedończyków do zaniechania dalszej walki. Jedną część Macedończyków przybyła „na front” w strojach strzeleckich, prowadząc psy gończe na łańcuchach, aby zmiliły czujność przeciwników. Wśród rannych znajduje się Szymon Rytimow, redaktor pisma „Macedonia”.

W całej Bułgarii panuje wielkie napięcie. Rząd lekceważył sobie wszelką akcję komunistyczną, lecz od czasu, kiedy komuniści opanowali prawie wszystkie zarządy większych miast Bułgarii, rząd, wydając oświadczenie, że „żaden komunist nie może być członkiem rządu bułgarskiego”, przyznał się, że sprawa komunizmu przedstawia dla obecnego ustroju w Bułgarii poważne niebezpieczeństwo. Wojna komunistyczna, rozpoczęta w południowej Bułgarii w październiku, trwa dotychczas.

ANGLJA ZAMIERZA UWOLNIĆ GANDHIEGO I 20,000 INNYCH WIEŹNIÓW.

Londyn, 29. grudnia. — Dziennik „The Daily Herald” podał wczoraj sensacyjną wiadomość, że rząd angielski zamierza w dniu Nowego Roku uwolnić z więzienia mahatnę Gandhiego i 20,000 innych więźniów politycznych Indji. Wielka Brytania chce w ten sposób okazać swoją dobrą wolę.

Bombaj, Indje, 29. grudnia. — Mahatma Gandhi postanowił odłożyć datę ponownej głodówki. Gandhi odbył dłuższą konferencję z przedstawicielami „nietykalnych” i przyrzekł, iż wyda definitywne oświadczenie dzisiaj.

Gandhi ma być podobno zadowolony z rezultatu pierwszej i drugiej głodówki, które odbył w obronie „nietykalnych”. Ludziom należącym do tej klasy w Indjach, zabraniano się wstępu do świątyni, do których uczęszczali Hindusi. Gandhi wal-

czył w obronie „nietykalnych” i gotów był dla nich życie poświęcić. Podobno w Bombaju otwarto drzwi jednej świątyni i pozwolono „nietykalnym” wejść do wnętrza razem z innymi Hindusami. Wiadomość ta uradowała Gandhiego.

Państwo Antoniostwo Józefcy, w Lynn, Mass., mają dziesięcioro dzieci, z których każde przyszło na świat w jakiś dzień świąteczny. Najstarszy, Józef, urodził się 4go lipca; Marja, w Dzień Dziękczynienia; Władysław, na Prima Aprilis (1. kwietnia); Blanka, w Dzień Patriotów; Michał, w Halloween (wielki Wszystkich Świętych); Antoni, w Dzień Zawieszenia Broni; Lottie, w Dzień Kolumba; Sally, w niedzielę Wielkanocną; Dolores, 3 maja, narodowe święto polskie, a najmłodszy, Stefan, przyszedł na

Z BRIGHTON PARK

A teraz czytacie co ma dać do powiedzenia podskautmistrz, p. Jan J. Kutt, Szanowni Czytelnicy i Czytelniczki Dziennika Chicagosego. Co czuję w sercu trudno opowiedzieć. A no każdy ciekawy jak się czujemy po Bożym Narodzeniu. Łatwo na to odpowiedzieć, jak Adam i Ewa w raju. Różne pytania przyjaciele stawiają mi o skautingu. Odpowiadam na wszystkie pytania krótko i wesoło. Ale co chcę powiedzieć, to mianowicie, że chcę osobliście wszystkim rodzicom wytłumaczyć czym jest skauting. W parafii śś. Pięciu Braci Polaków i Męczenników widzę wielki postęp naszych skautów, a w przyszłym roku ciąg dalszy "Czem jest Skauting." Może to dotyczy twojego syna. Skauting dla młodzieży oznacza użyteczny i interesujący sposób spędzania chwili wolnych. Młodzież zapoznaje się z tajemnicą życia w polu i lesie, pierwszego opatrunku, pływania, ratowania życia, sygnalizacji, kartografii i obywatelstwa. — Jak Czerwony Krzyż, tak też i skauci amerykańscy są pod specjalnym przy-

wilem, nadanym wprost przez Kongres, a Prezydent Stanów Zjednoczonych jest ich honorowym prezesem. Skautmistrzami są miejscowi ludzie, którzy poświęcają swój czas dla dobra młodzieży amerykańskiej bezinteresownie.

Skauting daje młodzieży sposobność służyć w swoich dzielnicach. Ich czynności nie tylko są przyjemne i użyteczne, lecz jednocześnie przysposabiają do służby w nagłej potrzebie. Gdy huragan przeszedł Omaha i południowy Illinois — gdy woda zalała Pueblo, gdy trzęsienie ziemi i pożar nawiedziły Kalifornię, gdy magazyny prochu wybuchły w New Jersey, — wtedy skauci dali dowód swej gotowości do służby.

Skauting nie jest ani za, ani przeciw militarystom. Zupewnia unika politycznych i handlowych zawiązków. — Ciąg dalszy nastąpi. A no do widzenia.

Przed kilku dniami w sali śś. Pięciu Braci Polaków i Męczenników dla podskautmistrza, p. Florjana Góralskiego odbyła się nader miła niespodzianka, którą urządzili skauci parafjal-

ni z okazji gwiazdki. Mistrzem toastów był p. Jan J. Kutt, który w imieniu zebranych skautów złożył życzenia i powołał skauta Edwarda Marciniaka, który wręczył upominek. W końcu programu solenizant podziękował zebranym skautom za urządzenie tej niespodzianki. Po niespodziance odbyło się przyjęcie nowych chłopców do skautingu, a nagrody wręczył podskautmistrz p. Florjan Góralski. Następujący skauci otrzymali nagrody: S. Babiarz, F. Gawron, C. Gasior, E. Hebda, E. Kalinowski, M. Lakoma, H. Marciniak, M. Michalec, A. Orzechowski, T. Pieczyrak, S. Rusek i S. Ukiński.

Posiedzenie Klubu Brzożanów odbędzie się w niedzielę, dnia 1-go stycznia, o godzinie 3ej po południu, w sali zwykłych posiedzeń.

Na przedczonem posiedzeniu Placówki No. 9 S. W. A. P. wybrano nowy zarząd, w skład którego weszli: Jan Wójcik, prezes; Józef Foleczyk, wiceprezes; Andrzej Kaczmarz, sekretarz; Jan Samorowski, kasjer; Jan Samaszk, chorąży; W. Łyszczarz, podchorąży; Stan Burzawa, Paweł Dębicz, Stanisław Pelczarski, opiekunowie kasy. Posiedzenia odbywają się jak zwykle co drugi czwartek miesiąca, w sali ob. S. Cichonia, pnr. 2959 W. 40ta ul. Instalacyjne posiedzenie odbędzie się w czwartek, dnia 12-go stycznia.

Spółka oszczędnościowo-pożyczkowa „McKinly Park”, która ma swoją siedzibę w biurze realności Franciszka M. Węgrzyńskiego, p. nr. 4812 So. Crawford ave., otwiera nową serię do której można się zapisywać każdego czasu albo na posiedzeniu dyrekcyj w każdy czwartek wieczorem.

Gmina 139 Z. N. P., odbędzie swoje roczne posiedzenie w niedzielę, dnia 9-go stycznia, w sali Jana Wróbla. Wszyscy nowi delegaci są proszeni o przybycie. Odbędzie się wybory nowych urzędników, a instalacja nowego zarządu w niedzielę, dnia 15-go stycznia, w sali J. F. Wróbla.

Stanisław Walański, lat 45, zamieszkały p. nr. 2837 W. 39 ulica, przed kilku dniami składając wizytę znajomym pod nr. 1530 West 39ta ulica, będąc w stanie nietrzeźwym, spadł ze schodów wskutek czego doznał obrażeń głowy. Znajduje się w szpitalu powiatowym.

Tow. Narodowe Grono Orła Polskiego, odbędzie roczne instalacyjne posiedzenie w następną środę wieczorem, w sali Michała Lach, przy zbiegu ulic 38 i Spaulding ave.

W przyszły wtorek o godzinie 8mej rano, w kościele śś. Pięciu Braci Polaków i Męczenników zostanie odprawiona Msza św. za spokój duszy ś. p. Józefa Czaja w czwartą rocznicę jego śmierci. Szczegóły podane będą w sobotę w nekrologu.

Dr. Edward Karolewski, prowadzący kancelarię dentystyczną, p. nr. 4254 Archer ave., już od kilku dni znajduje się w szpitalu Chicag, pod opieką Dra. Stanisława F. Wietrzyńskiego.

Spółka „Grunwald” która ma swoją siedzibę w biurze realności pod nr. 3925 South Kedzie ave., otwiera nową serię, do której można się zapisy-

INSULL UNIEWINNIONY.

Grecki sąd apelacyjny odmówił wydania Samuela Insulla Stanom Zjednoczonym, oświadczając w wyroku, że Insull nie jest winnym. Na rycinie widzimy wskazanego strzałką b. magnata chicagosego, jak słucha wywodu swych adwokatów, kiedy poraz pierwszy sprawę jego wniesiono do sądu w Atenach. Obok Insulla siedzą dwaj jego adwokaci, którzy wygrali sprawę.

skiego. Stan jego zdrowia ma być nader krytyczny.

Jan Wietrzyński, ojciec dra. Stanisława F. Wietrzyńskiego, zam. p. nr. 5232 So. Maplewood ave., który przed kilku tygodniami uległ wypadkowi, znajduje się obecnie w szpitalu Chicag.

Spółka budowlano-pożyczkowa „Brighton Park”, która ma swoją siedzibę w biurze realności Franciszka M. Węgrzyńskiego, p. nr. 4812 So. Crawford ave., otwiera nową serię do której można się zapisywać każdego czasu albo na posiedzeniu dyrekcyj w każdy czwartek wieczorem.

P. Jan Paul, długoletni osadnik dzielnicy Brighton Park, który zamieszkuje pod nr. 4325 South Albany avenue, wyjechał w tych dniach do Łazarz Minn. do której spędzi kilka tygodni u swoich krewnych.

P. Maksymilian J. Libusowski wychowanek parafii śś. Apostołów Piotra i Pawła, mieszkający p. nr. 3854 So. Ashland avenue, otworzył w tych dniach biuro adwokackie pod nr. 100 W. Monroe ulica.

Tow. św. Anny, grupa 2244 Z. N. P., urządziła bal w niedzielę, dnia 8-go stycznia, w sali Jana Wróbla.

Posterunek Brighton Park No. 15, urządził instalację nowych urzędników w sobotę, dnia 14-go stycznia, w sali Jana Wróbla, na którą to zaprasza swych przyjaciół i sympatyków.

Przed kilku dniami uległ wypadkowi Mateusz Nowicki, lat 45, zamieszkały pod nr. 3810 West 46ta ulica. Przy zbiegu ulic 47 i Archer avenue, został on najechany przez automobil, wskutek czego doznał pęknięcia czaszki. Policja ze stacji Brighton Park przewiozła go do szpitala powiatowego gdzie umarł.

Spółka „Grunwald” która ma swoją siedzibę w biurze realności pod nr. 3925 South Kedzie ave., otwiera nową serię, do której można się zapisy-

wać każdego czasu albo na posiedzeniu dyrekcyj w następny wtorek. Zwracamy uwagę naszych Czytelników na ogłoszenie tejże spółki.

Feliks Andrzejewicz, syn pana Józefa Andrzejewicza, zam. pnr. 4330 So. Richmond ulica, kleryk ze seminarium polskiego Najsw. Marii Panny w Orchard Lake, Michigan, spędza ferie świąteczne w domu swego ojca.

Przed kilku dniami do domu państwa Stanisławostwa Kowalskich, zam. p. nr. 4432 S. Francisco avenue, zakradli się złodzieje do ich domu i zabrali odzież i inne wartościowe rzeczy.

Klub polsko amerykański 12 Wardy, którego prezesem jest pan Władysław Wójcik, odbędzie swoje roczne posiedzenie jutro wieczorem, w sali Szymona Cichonia, 40ta i Sacramento ave., na którym odbędzie się wybory nowych urzędników.

DZIŚ W „OGNISKU” WALNE ZEBRANIE.

PRZYJĘCIE CZŁONKÓW,
WYBORY I OMÓWIENIE
BALU I PRZEDSTAWIENIA.

W myśl uchwały jaka zapadła onegdaj na zebraniu członków zarządu i przedstawicieli komitetów Kółko Literacko Dramatyczne „Ognisko” na Brighton Parku odbędzie dzisiaj, o godzinie 8mej wieczorem przedroczne posiedzenie w sali ob. J. Tomaszewskiego, 4559 So. Richmond ul.

Aby z Nowym Rokiem można było na nowo rozpocząć pracę, wszyscy członkowie powinni koniecznie przybyć dziś na posiedzenie — podaje Zarząd. Na załatwienie czeka wiele bardzo ważnych spraw, a więc wybór administracji, przyjęcie nowych członków, omówienie programu pracy na rok następny, otwarcie nowego sezonu wieczorów literackich, bal karnawałowy jaki nastąpi w pierwszą niedzielę lutego, a wreszcie sprawa przedstawienia dramatu w roku przyszłym podczas światowej wystawy.

Komitet balu karnawałowego przyrzekł dostarczyć bilety. Najbliższy Wieczorek Literacki w pierwszy czwartek po Nowym Roku, dnia 5-go stycznia, odbędzie się pierwszy po feriach świątecznych wieczorek literacki w Kółku „Ognisko” w sali ob. J. Tomaszewskiego.

Kółko „Ognisko” zaprasza na swoje wieczorki wszystkich swoich przyjaciół i sympatyków w tej nadziei, że każdy będzie z programu zadowolony. — Jest to też jedyna sposobność spędzenia przynajmniej jednego wieczoru w tygodniu z korzyścią duchową. Każdy program wieczorów literackich w „Ognisku” wykonywany jest przez polską młodzież, która nie wstydi się ani swego pochodzenia polskiego, ani też mowy polskiej. Wstęp na wieczorki wolny dla każdego.

Reklama jest podstawą licznych przedsiębiorstw amerykańskich, więc i przemysłowiec polski dobrze zrobi jeżeli stale reklamować będzie interes w „DZIENNIKU CHICAGOSKIM”

Z Parafji Śś. Pięciu Braci Polaków i Męczenników w Brighton Park

W przyszłą sobotę do spowiedzi św. miesięcznej przyjdą: Bractwo Dziewięć Różańcowych, Bractwo Dzieci Marii i chłopcy szkolni z Towarzystwa Najsw. Imienia Jezus, a w niedzielę na Mszy św. o godzinie 8ej rano przystąpią wspólnie do Komunii św.

W przyszłą sobotę na zakończenie roku odbędzie się uroczyste nabożeństwo o godz. 7:30 wieczorem. Poraz pierwszy parafianie będą mieli sposobność usłyszenia specjalnego podwójnego kwartetu. W kwartecie śpiewać będą: pp. A. Jasiński i K. Mientus, pierwsze tenory; pp. E. Pacanowski i E. Kamiński, drugie tenory; pp. W. Burucki i T. Maćkowiak barytony; pp. E. Kulpi i C. Burucki, basy. Kwartet wykona nieszpory jakoteż i hymn dzieckizny „Te Deum”. Oprócz zwyczajnej kolek-

nie miłego wieczora jest zapewnione.

Posterunek 18-ty „Cragin Hanson Park” urządził instalację wspólnie z oddziałem Pań Nr. 7-my, w niedzielę, d. 15 stycznia, w sali Blackhawk Park, przy Belden i Laverne; początek tejże zapowiedziany jest na godz. 6-tą wieczorem. Kole-
dny posterunku 18-go dzielnie się trzymają i w zupełności sąsługują na liczne poparcie miejscowej Polonii, oraz przyjaciół i sympatyków, o co proszą.

Posterunek Nr. 1-szy, Geo. Washington urządził instalację w sobotę, 21go stycznia, w sali Atlas, pnr. 1446 Emma ul., na którą wybiera się bardzo wielu przyjaciół i sympatyków post-
1-go, a wzięcie nie można że i celebrować ta będzie bardzo okazale, a weterani posterunku 1-go uprzejmie zapraszają, i ugościć należą im się potrafią.

Posterunek Nr. 27-my „Sherman” urządził instalację, wspólnie z Oddziałem Nr. 2-gi Legjonu Pań, w sobotę, 21go stycznia, w sali pnr. 4841 S. Racine ave., początek tejże o godz. 7ej wieczorem. Posterunek ten chociaż młody, jest bardzo czynny, a mając do pomocy dzielny Oddział Legjonu Pań Nr. 2-gi, przygotowuje miłą niespodziankę w zabawie dla wszystkich uczestników.

Posterunek Nr. 20-ty W. Wilson w South Chicago urządził instalację swoich urzędników w sobotę, dnia 7 stycznia, w sali pnr. 8800 Escanaba ave., w początkiem o godz. 7:30 wieczorem. Na instalację tę posterunek 20-ty zaprasza wszystkich przyjaciół i sympatyków, których ugości prawdziwie po żołniersku; a weterani w So. Chicago, jak wiadomo, potrafią gościć należycie.

Posterunek Nr. 15-ty, — instalacja urzędników posterunku połączona z instalacją urzędników Oddz. 8-go, odbędzie się w sobotę, 14go stycznia, w sali kol. J. Wróbel, pnr. 3925 So. Kedzie ave., a początek zapowiedziany jest na godz. 7-mą wieczorem. Uczestnicy tej instalacji będą wszyscy mile widziani, a zadowolenie i spędze-

Posterunek Nr. 16-ty „Iron-sides” w dzielnicy Fidelisowa, również urządził Wieczór Sylwestrowy połączony z zabawą taneczną, podczas której uczestnicy tejże w odpowiednim stroju powitają Nowy Rok 1933. Polonia zamieszkała w tej okolicy proszona jest o jak najliczniejsze przybycie i poparcie wysiłków dzielnych wiarusów.

Jan J. Dedowicz,
koresp. P. L. W. A.

ty na tem nabożeństwie zbierane będzie ławkowe.

Przypomina się parafjanom, że w przyszłą niedzielę ostatnia Msza św. odprawiona zostanie o godzinie 11:30, zamiast jak zwy-
czajnie o godzinie 11tej.

Zeszyt środy dzieci szkolne pod przewodnictwem czcigodnych Sióstr Franciszkanek, urządziły program świąteczny. Ci wszyscy którzy nie mieli sposobności być na programie w zeszłą środę, będą jeszcze mogli zobaczyć to przedstawienie w Nowy Rok o godzinie 7:30 wieczorem.

W przyszły poniedziałek odbędzie się posiedzenie Bractwa Dziewięć Różańcowych. Uprasza się wszystkie panienki na to posiedzenie, a szczególnie te które się zapisały zeszłego miesiąca.

W przyszły poniedziałek odbędzie się tygodniowe posiedzenie Tow. św. Wincentego a Paulu o godzinie 7:30 wieczorem.

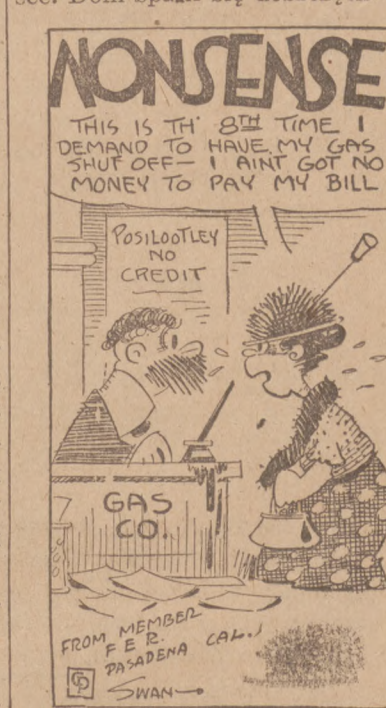
Zeszyt soboty odbył się pogrzeb ś. p. Piotra Duchowskiego, z domu żalobny pnr. 4520 S. Rockwell ul. Mszę św. z przynależnymi ceremoniami liturgicznymi odprawił X. Edward Madaj. Pogrzebem zajmował się p. Franciszek C. Patka.

We wtorek odbył się pogrzeb ś. p. Marjanny Omela, z domu żalobny, pnr. 4329 S. Whipple ulica. Mszę św. za spokój duszy ś. p. Marjanny odprawił X. Paweł Mytyś.

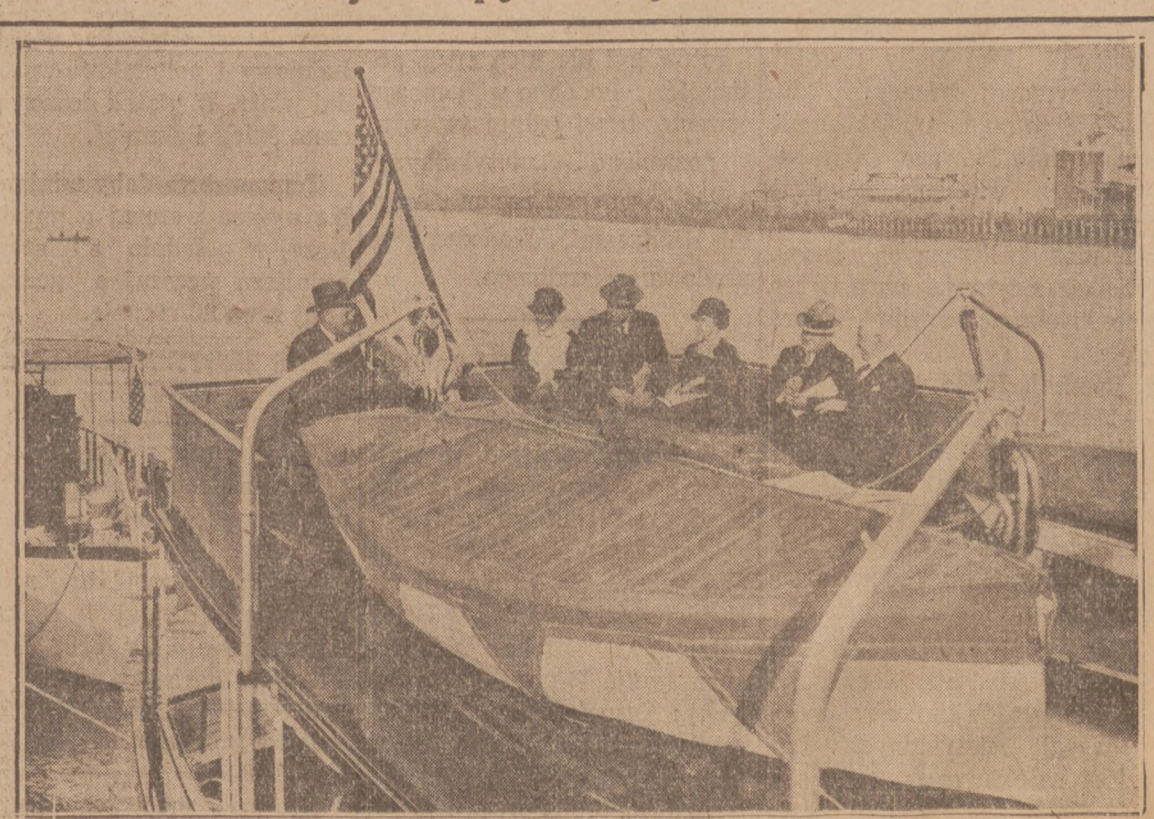
W poniedziałek, dnia 2go stycznia, odprawiona zostanie Msza św. żałobna w 4tą rocznicę śmierci ś. p. Józefa Czaja.

STRACIŁ DOM, ALE OCAŁIŁ DZIECI.

Pittsburgh, Pa., 29. grudnia W noc wigilijną sponiały w pobliskim New Kensington dom należący do Jana Cielewskiego. Zbudziwszy się w nocy, Cielewski spostrzegł, że dom się pali, zajął się jednak przedewszystkiem ratowaniem pięcioro dzieci, w wieku od 8 do 16 lat, które szczęśliwie wyprowadził lub wyniósł w bezpieczne miejsce. Dom spalił się doszczętnie.

Prezydent Spędził Święta na Wodzie.

Prezydent i pani Hoover gawędzą z przyjaciółmi na tylnym pokładzie statku dept. handlu „Sesquia”, na wieczór świątecznej w wybrzeży Georgii i Florydy.

(Kliza Amm)

Dyrekcja Spółki Budowniczo Pożyczkowej GRUNWALD

zasiła
Noworoczne Życzenia Wszystkim Akcjonariuszom
oraz
Calej Polonii w Brighton Park
Posiedzenia odbywają się w każdy wtorek wieczorem w biurze Spółki
POD NR. 3925 S. KEDZIE AVENUE

DR. ADAM BŁASZCZYŃSKI

LECZY SKUTECZNIE CHOROBY NÓG
Żylaki, zastarzałe rany, zakażenia, reumatyzm, puchlina, wypruty skórne, zapalenia, kurcze i wszelkie inne dolegliwości nóg.
Nowy Adres: 1200 N. Ashland Ave. — Pokój 306 — Tel. Brunswick 7209
Godziny od 2-5 i 7-9 wieczór. W środy wieczorem i święta zamknięta.
Telefon rezydencji Humboldt 8591.

PRAKTYCZNA DO SZKOŁY.

Anne Adams Modelko 2439.
Zamówić można w wielkościach 4, 6, 8, 10, 12 i 14 lat. Na wielkość 8 potrzeba 13 1/2 jarda 54 calowej materii na spodniczkę i 1 1/4 jarda kontrastowej materii na bluzkę.

POWABNA SUKIENKA DLA KORBULENTNIEJSZYCH OSÓB.

Modelko 302.
Nabyć można w wielkościach 16, 18, 20 lat, 36, 38, 40, 42, 44, 46 cali w biuście. Na wielkość 36 potrzeba 3 1/2 jarda 39 calowej materii i 3/4 jarda 39 calowej kontrastowej materii.

Prosimy przysłać PIĘTNAŚCIE CENTÓW (15c) wraz z kuponem na którym należy wyraźnie wypisać imię i nazwisko, adres, numer fasonu i wielkość.
Zamówienia przysyłać na adres: Dziennik Chicagowski, 1455 W. Division St., Chicago, Ill.
KATALOG MÓD, przedstawiający najnowsze fasony popołudniowych, sportowych i domowych sukien, damskiej bielizny, kosztuje tylko PIĘTNAŚCIE CENTÓW. Katalog wraz z jednym modelem DWADZIEŚCIA PIĘĆ CENTÓW.

Wszelkie w Dzienniku Chicagoskim podane modelki rozsyłamy na żądanie za nadesłaniem 15 centów w srebrze lub znaczkach pocztowych i wypełnieniem poniższego kuponu:

PROSZĘ O NADESLANIE MODEŁKA

Nr.....

Wielkość
Imię i Nazwisko
Adres
Miasto Stan

PADEREWSKI

Człowiek Wielkiej Pracy i Wielkiego Serca.
Geniusz Muzyczny i Twórca Państwa

napisał
Dr. Józef Orłowski

TOM TRZECI.

Rok Rządów Paderewskiego
w Polsce.

I.
PRZYJAZD DO POLSKI.
W POZNANIU.

B.
PRZYJAZD.

"Nigdy nie będzie zapomniane drugie święto Bożego Narodzenia 1918 r., w historii Poznania — pisał Kurjer Poznański. ("Kurjer Poznański," najdawniejsze pismo polskie w Poznaniu, zasłużony pionier polskości w okresie rządów pruskich). Na wiadomość, że Ignacy Paderewski przybywa do stolicy wielkopolskiej, fala radości i entuzjazmu niebywałego wezbrała w sercach polskich. Wszystko, co od lat stało się przedmiotem wieloletniej okrutnej, wybuchło z siłą żywiołową i znalazło wyraz w manifestacji przepięknej. Bo oto po raz pierwszy tęsknoty i nadzieje nasze najgorętsze przybrały się w symbol widomy, w postać żywą człowieka, który stanął przed nami jako poseł dobrą wieść przynoszący z zachodu. Paderewski — muzyk. Paderewski — artysta. Paderewski filantrop wielkoduszny w akcji ratunkowej mógł zawsze liczyć na przyjęcie jaknajgorętsze. Ale tym razem był on dla nas czemś więcej jeszcze. Z wyciągniętymi rękami witał go lud, jako wyraziciela wielkiej idei zjednoczonej i niepodległej Polski. Jako drogiego sercu naszemu wysłańca Narodowego Komitetu Polskiego w Paryżu, jako męża cieszącego się miłymi i poważnymi rządami polskimi, odradzającego się przy pomocy koalicji do nowej świetności i chwały.

"Stosunek nasz do zwycięskiej koalicji symbolizowało przybycie angielskiej misji wojskowej, która wraz z Paderewskim do nas zawitała. Z niekłamnym entuzjazmem przyjmowały tłumy owych trzech męskich i rycerskich oficerów sławę okrytej armii angielskiej, widząc w nich przedstawicieli sprzymierzonej z Polską a zwycięskiej siły zbrojnej koalicji. Nie wiemy, co się działo w sercach tych ludzi, którym dziwnie żądanie losu wstąpić kazali w tym czasie krytycznym na nieznana im dotąd, odległą ziemię wielkopolską. Ale to musieli odczuć z pewnością, że tu mieszka ludność rdzennie polska, że polskim jest kraj i obyczaj i że w kraju tym biją serca pełne wdzięczności dla oswobodzicieli ludów — koalicji.

"A wraz z Anglikami przybył i oficer armii polskiej współwalczącej dotąd na zachodzie pod wodzą generała Józefa Hallera, major Zygmunt Iwanowski. I jego ludność Poznania witała najserdeczniej, jako pierwszego gońca walecznej armii błękitnej. "Przyjazd tak dostojnych gości święcił Poznań jako święto narodowe. Bo chociaż nie przyniosli oni jeszcze ostatecznego słowa o losie ziem naszych, to jednak sam fakt, że stanęli wśród nas, był radością radosną, że w Polsce nie zapomniano tam, gdzie padają wielkie decyzje dziejowe.

"Przez cztery lata wojny wielcy mężowie dzielnicy poznańskiej wierzyli niezłomnie, że tylko zwycięstwo koalicji przyniesie może Polsce prawdziwą swobodę i niepodległość. Wytrwało też w tej wierze społeczeństwo zaboru pruskiego zwarte i jednolite, nie dające przystępu żadnym orientacjom słabości i oportunistów. W tym Komitecie obok Dmowskiego, Zamojskiego, Marjana Seydy i innych nazwisko Paderewskiego szczególnie świeciło blaskiem. W jego uczeniu Poznań składał zarazem część Polski Komitetowi Narodowemu w Paryżu, wyrażając mu wdzięczność głęboką za to, oraz zaufanie bezwzględne."

Na wieść o przyjeździe Paderewskiego do Gdańska, zapanała wielka radość w Poznaniu, ale zarazem obawa, że Niemcy do miasta go nie wpuszczą. Gdy przyszedł telefon z Gdańska, że dostojny gość przyjeżdża do Poznania w drugie święto Bożego Narodzenia, wszyscy odetchnęli i stary Poznań zaczął przybierać szatę godową. Błyskawicznie porozwieszano wszędzie sztandary i chorągwie narodowe polskie i koalicyjne, okna przodkono herbami narodowymi i napisami, miasto uzewnętrzniło ponad wszelką wątpliwość swój charakter polski. Zwłaszcza św. Marcin, Piekary i Chwaliszewo przedstawiały się wspaniale.

Pociąg z dostojnymi gośćmi wjechał na stację o 9 minut 10 wieczorem. Wśród krzyków: "Niech żyje Paderewski," "Niech żyje Polska," "Niech żyje Koalicja i Wilson," "Niech żyje Anglia," opuszczali wagon dostojni goście. Najpierw ukazał się Paderewski z małżonką, za nim pułkownik Wade z oficerami marynarki angielskiej z komandorem Rawlingsem i podchorążym Langfordem, oraz major wojsk polskich Iwanowski i poseł Korfanty, towarzyszący Paderewskiemu od Gdańska.

Powitał przy wagonie Paderewskiego i gości angielskich poseł Nowicki, bukiety kwiatów wręczyły pp. Władysława Seydowa z córką poczem, wśród szpaleru honorowej straż, podprowadzono gości do furty dworcowej, gdzie oczekiwało Prezydium Rady Ludowej miasta Poznania. Tu przemówił wybitny obywatel poznański Dr. Cz. Meissner, witając w

podniosłych słowach w grodzie Przemysława Paderewskiego i wyrażając mu cześć i pozdrowienie.

Do misji angielskiej przemówił po angielsku najpierw Dr. Rydlewski, potem poseł Korfanty. Obaj mówcy witali w przybyłych przedstawicieli tej potęgi, która wnosząc hasła sprawiedliwości i samostanowienia narodów powaliła ciemiężący nas system pruski. Poseł Korfanty zakończył okrzykiem na cześć państw sprzymierzonych i ich armii.

Powoli dotarli goście do oczekujących na nich powozów. Przedstawił im się niezwykle widok: Morze głów wznoszącego na ich cześć okrzyki tłumy, rozkołysanego radością widoku wielkiego Polaka i obywatela i przedstawicieli Wielkiej Brytanii. Setki płonących pochodni światła magnetyzujących, dźwięki orkiestry i wiaty złożyły się na obraz dla oka i ucha niezwykle.

W pierwszym w wspaniałą czworoką zaprzężonym powozie, zajął miejsce Paderewski z małżonką i witając go panie, w drugim pułkownik Wade, major Iwanowski i poseł Korfanty. Wolno, krok za krokiem postępowali pojazdy wśród szpaleru utworzonego z wielotysięcznych tłumów, ciągle wznoszących okrzyki, powiewających chustkami, kapelusami.

C.

W POCHODZIE PRZEZ MIASTO.

Pochód otwierała Straż Ludowa z komendantem dr. Langem na czele. Tuż za kierownictwem Straży powiewał dumnie sztandar Związkowy "Sokoła" z postępującym za nim Wydziałem związkowym. Za nim orkiestra, prowadząc oddział honorowy Straży Ludowej w sile 100 ludzi w mundurach wojskowych pod bronią, dalej towarzyszący śpiewacze ze sztandarem, tow. Strzeleckie ze sztandarem, za nimi członkowie poznańskiej Rady Ludowej. Tuż przed powozem postępowali oficerowie angielscy Rawlings i Langford, ciągle owacyjnie witani, wreszcie powozy z państwem Paderewskim i misją angielską, za powozami znów honorowy oddział Straży Ludowej w sile stu ludzi pod bronią a dalej niezliczone, wielotysięczne tłumy. Na chodnikach od dworca do Bazaru ustawiły się cechy i towarzystwa ze sztandarami w jednym imponującym nieprzerwanym łańcuchu. Gdy pochód wkroczył w ulicę św. Marcina wiatom i owacom nie było końca. Wszystkie okna oświetlone, pełne wiatujących i wiewających chustkami ludzi, chorągiew przy chorągwi, w oknach morze światła i ogni, wszystko złożyło się na jeden niezapomniany, niezatarty obraz, potężnej żywiołowej manifestacji narodowej jedności bez różnicy klas i stanów. Powozy obsypywano kwiatami, wiatom nie było końca.

D.

W BAZARZE.

Po przeszło dwugodzinnym pochodzie, o 10-ej i pół dotarli wreszcie pojazdy przed Bazar.

Czekał tutaj Komisarjat Naczelnej Rady Ludowej, prezydent miasta Drwęski oraz grono pań w bieli i licznie zebrani przedstawiciele Poznania. Po przedstawieniu się komisarzy, powitał Paderewskiego i małżonkę imieniem Naczelnej Rady Ludowej, p. Dr. Kryszewicz i przemówił w te słowa:

"Wielcy Czciogodni i Szanowny Panie! Od samego początku wojny rozumieliśmy doskonale, że tylko zwycięstwo państw koalicyjnych może wyzwolić naszą Ojczyznę i przywrócić wolną, niepodległą i zjednoczoną Polskę.

W tym kierunku szło przez cały ciąg wojny nasza praca, a pod kierunkiem Polskiego Komitetu Narodowego w Paryżu, któremu składamy na Twoje ręce naszą najszerszą podziękę.

Zarazem składamy Tobie Czciogodny Panie wyrazy najwyższego uznania i najgłębszej wdzięczności za Twoje całkowite oddanie się na usługi sprawy ojczyźnej, czem stałeś się dla całego Narodu wzorem patrioty Polaka.

Wszystkie serca polskie biją ku tobie i wszystkim życzenia z tem się łączą, żebyś Czciogodny Panie jak najprędzej oglądał ostateczny szczęśliwy wynik Swoich i naszych wspólnych zabiegów. Ciebie zaś Czciogodna Pani, mam zaszczyt powitać nie tylko jako małżonkę, ale jako wierną towarzyszkę i współpracowniczkę naszego drogiego gościa."

Po wręczeniu dostojnym gościom kwiatów przez delegację pań przemówił do misji angielskiej poseł Korfanty po angielsku, wnosząc okrzyk na cześć Koalicji i Anglii.

Odpowiedział pułkownik Wade po angielsku, dając wyraz nadziei, że idący Rok Nowy da ciemiężonym narodom wolność i wyzwolenie.

Wreszcie przemówił Paderewski w te słowa:

Wielce Szanowni przedstawiciele Wielkopolski! Szanowne Rodacki i Rodacy, Siostry i Bracia! Co się w tej chwili w duszy mojej dzieje, każdy z Was odgadnie.

"Za to przyjęcie, Wam i patriotycznym masom ludu nasze-

go, serdecznie dziękuję. To, coście mnie zgotowali, nie do mojej odnosi się osoby. Jestem symbolem idei, tej samej, której służy Polski Komitet Narodowy.

"Jako delegat Komitetu Narodowego szczęśliwy jestem, że znalazł dla niego takie uznanie. Jako człowiek czuję się szczęśliwym, że dożył mogę tej chwili, że mogę być symbolem. A dla Polaka to zaszczyt wielki tem większy, że spotkał mnie tu na tej odwiecznej Wielkopolskiej Ziemi, od Was coście nie dali się przeciągnąć w spełnianiu obowiązków narodowych, w odpięciu nacisku przemysłowego; coście w pracy organizacyjnej i gospodarczej, Polsce całej, byli przykładem. A zaszczyt ten nie spotkał mnie od jednej warstwy; od jednej klasy, ale od całego wielkopolskiego ludu.

Jako członek Polskiego Komitetu Narodowego nie należę do żadnego stronnictwa. Tem śmieję i szczerze dziś powiedzieć mogę, że wszyscyśmy dziećmi jednej Matki i o ile każdy z nas swój święty obowiązek spełni, mamy równe prawa do jej sprawiedliwej opieki.

Po długich latach niewoli, Ojczyzna się odradza. Odbudować się musi na tych samych podstawach, na których tu pierwsza budowa poczęta została. Żadne, najemniejsze zorganizowane stronnictwo, Ojczyznę odbudować nie zdoła. Do tego dzieła trzeba jedności i zgody wszystkich! miłości, wiary i zaparcia się samego siebie; do tego dzieła potrzeba wszystkich sił i wszystkich serc zespołu, potrzeba sił chłopca i robotnika polskiego, całego Zjednoczenia Narodu.

"W nadziei, że do zjednoczenia sił naszych przyjdzie, dziękuję Wam wobec Boga i Ojczyzny równym, wszystkim zarówno sercu bliskim i drogim.

"Niech żyje Polska, niech żyje w niej zgoda i jedność, a Ojczyzna nasza wolna, zjednoczona z naszym polskim wybrzeżem morskim żyć będzie po wszystkie czasy."

Okrzykami na cześć Polski, Paderewskiego i misji angielskiej zakończyła się uroczystość.

Do zebranych wielotysięcznych tłumów przemówił Paderewski w tym samym duchu z balkonu Bazaru, witany owacyjnie. Długo w noc wznoszono jeszcze okrzyki, czekano przed Bazarą na ukazanie się gości i towarzyszący powozom wiozącym gości na przyjęciu u prezydenta miasta, p. Drwęskiego.

Hotel Bazar na Placu Wolności w Poznaniu, w którym zamieszkał Paderewski.

W manifestacji wzięło udział całe miasto. Wszystkie place i ulice, które mi pochód podążał były szczerze zapelnione. Wszystko odbyło się w ładzie i porządku i wielotysięczne masy rozchodzili się z uczuciem radości w sercu, że danem im było dożyć wielkiego dnia.

E

PRZYJĘCIE O PREZYDENTOSTWA DRWĘSKICH.

O spóźnionej już porze przybyli państwo Paderewscy wraz z towarzyszącymi im oficerami do mieszkania państwa przyjezdnych gości zabrało się liczne grono osób z miasta i prowincji. Także Najprzewielebniejszy ks. Arcypasterz Dalbor zaszczylił wieczór swoją obecnością. Do stołu zasiadło przeszło 40 osób. Pierwszy toast na cześć Paderewskiego wniósł prezydent miasta pan Drwęski. Paderewski odpowiedział w słowach wzruszonych. Na cześć obecnych przedstawicieli siły zbrojnej koalicji przemówił p. Dr. Rydlewski po angielsku. Odpowiedział pułkownik Wade, kończąc przemówienie swoje okrzykiem polskim "Niech żyje Polska". Armii Polskiej, walczącej na zachodzie poświęcił kilka słów serdecznych poseł Korfanty, wnosząc toast w ręce majora Iwanowskiego. Wreszcie, na cześć Czciogodnej małżonki mistrza, pani Paderewskiej, wniósł toast p. prezes Władysław Seyda. Zebrańnię przeciągnęło się w nastroju serdecznym i ożywionym do późnej godziny.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Copyright: Text and Illustrations: by H. T. Beckert, Chicago, Ill.) 1932

PLAGA SZARAŃCZY W ARGENTYNIE.

Formosa, Argentyna, 29. grudnia.—Plaga szarańczy na wielką okolicę nad rzeką Bermejo, w prowincji Formosa. Chmura żarłocznych owadów, podobno długa na 350 a szeroka na 5 mil, posuwa się po obydwu stronach rzeki niszcząc kompletnie zbiory bawełny, tytoniu i kukurydzy. Zapasy trzcin używanych do tępiania robactwa wyczerpały się i zrozpaczona ludność apeluje do władz o ratunek, który jednak zdaje się być spóźnionym.

W Entre Rios, farmer Juan Spomer i jego żona popełnili samobójstwo przez powieszenie się, kiedy zbudzili się rano znaleźli swój sad i pole objęte doszczętnie przez szarańczę.

SPIRYTUS Z TORFU.

Moskwa, 29. grudnia.—Próby otrzymywania spirytusu z wierzchnich warstw torfu, przeprowadzone przez sowiecki instytut badań naukowych nad torfem, dały doskonałe wyniki, wobec czego w najbliższym czasie zostanie uruchomiona pierwsza fabryka, która zastępuje w przemyśle tę nową zdobycz nauki. Otrzymany tą drogą spirytus przerabiany będzie na sztuczny kauczuk w uruchomionych w Z. S. S. R. w roku bieżącym fabrykach kauczuku syntetycznego w Woroneżu i Jarosławiu.

Prosimy naszych kaskawych Czytelników i Czytelniczki, aby przy kupnie towarów oznajmiali, że czytali ogłoszenie w "Dzienniku Chicagskim."

ZASŁUBIENI

Eleonora Zintak.

Jan Murawski.

Onegdaj w kościele św. Piotra i Pawła, o godzinie 5ej po południu, doznającym wezłem małżeńskim połączeni zostali p. Jan E. Murawski, syn Jana i Walerji Murawskich, zam. pnr. 4608 So. Washtenaw ave., z panną Eleonorą Zintak, córką Ben J. i Marty Zintaków, zam. pnr. 3063 So. Paulina ul. Ojciec pani młodej był aldermanem i zaliczany jest do zasłużonych parafjan piotro-pawłowskich. Państwo młodzi wyjeżdżają w podróż poślubną do Kalifornii. Po powrocie zamieszkają w Chicago.

Z Przed Czerdziestu Lat w Dzienniku Chicagskim

Czwartek, 29go grudnia, 1892 r.

Wiel. O. Fr. Gordon, zarządcą Spółki wydawnictwa Polskiego w Chicago, w dniu dzisiejszym wyjechał do Rzymu, powołany tam w sprawach Zgromadzenia OO. Zmartwychwstańców.

W biurze klerka miejskiego wczoraj po południu pobili się "redaktor "Eagle", Donovan i J. St. Lawrence, były kandydat do urzędu wyrównania podatków. Obaj obili się wzajemnie porządnie, nim urzędnicy zdołali ich rozdzielić.

W rachunkach za gaz od dnia 1-go stycznia, zamiast 25 procent rabatu, 30 procent będzie odliczonym, na mocy kontraktu kompanji z miastem, wedle którego corocznie cena za gaz używany do oświetlania ma się zmniejszać o 5 centów za 1000 stóp kubicznych rocznie aż do roku 1897, kiedy cena spadnie do \$1 za 1000 stóp.

Ze zgryzoły.

Proboszcz: — Wstydzilibyście się, Bartłomieju. Pijecie bez upamiętania. Czy nie dręcza was wyrzuty sumienia?

Bartek: — Oj dręcza, jegoć, dręcza. To też piję ino, aby zapomnieć, że tak obrzydliwym jestem pijanią!....

POŻAR WIELKIEGO HOTELU W BUKARESZCIE.

Bukareszt, Rumunja, 29go grudnia. (Prasa Stow.) — Ośmiopiętrowy hotel "Brytania" spalił się wczoraj. Szybkie rozszerzanie się płomieni zmusiło mieszkańców do ucieczki na ulice w białiznie nocnej.

POLAK NA WYBITNEM STANOWISKU.

Rycina przedstawia p. Józefa Wysockiego, urzędnika federalnego biura podatkowego, który oznajmił swoim znajomym, że w niedługim czasie obejmie on stanowisko kierownika wydziału inspektorów w federalnym biurze podatkowym (Internal Revenue).

Rodzina Wysockich znana jest w Chicago. Pani Wanda Wysocka, matka Józefa, jest czynną w licznych towarzystwach polskich, jak i jej córki Dr. Lillian Wysocka i Jadwiga Wysocka, która jest adwokatką.

Reklama jest podstawą licznych przedsiębiorstw amerykańskich, więc i przemysłowiec polski dobrze zrobi jeżeli stale reklamować będzie swój interes w "DZIENNIKU CHICAGOSKIM."

THE EMPTY STOCKING—ALWAYS!

Wjazd do Poznania. Przywitanie na Dworcu.

DZIENNIK CHICAGOSKI

THE POLISH DAILY NEWS

Issued every day except Sundays
and Holidays.Wychodził codziennie z wyjątkiem
niedzieli i świąt uroczystych.

TERMS OF SUBSCRIPTION

One year\$5.00
Six months 3.00
Three months 1.75
In Chicago by mail for 1 month .85
To Europe for one year 8.00
To Canada for one year 5.00
All letters shall be addressed to

PRZEDPŁATA WYNOSI

Rocznie\$5.00
Półrocznie 3.00
Kwartalnie 1.75
W Chicago pocztą miesięcznie... .85
Do Europy rocznie 8.00
Do Kanady rocznie 5.00
Wszelkie listy adresować należy:

THE POLISH PUBLISHING COMPANY

1455-57 West Division Street.

CHICAGO, ILL.

Telefon Brunswick 7040.

Nie Wstydzicie Się Panowie.

Niezapłacenie przez Polskę Stanom Zjednoczonym raty grudniowej dało powód niektórym Polakom do rumienienia się i udawania zawstydzonych. Powiadamy udawania, albowiem trudno nam przypuszczać, aby stać ich było na rumienienie prawdziwo albo szczerzy wstyd.

Gdyby ci panowie znali stosunki w Polsce, gdyby się w ogóle interesowali Polską, to z pewnością nie wstydziliby się tego, że Polska nie mogła zapłacić raty grudniowej. Niestety, wszyscy nasi politycykierzy pojęcia nie mają o sprawach polskich. Jeśli czytają gazety polskie, to wtedy tylko, gdy spodziewają się znaleźć tam swoje nazwisko i opis, jak to oni wielcy, jacy wpływowi, rodu, inteligentni... Inne sprawy ich nie interesują, bo, jak mówią o sobie, oni mieszkają w Ameryce i muszą się interesować wszystkim, co amerykańskie. Według ich zdania Polska da sobie radę.

Pięknie, bardzo pięknie z ich strony, gdy spodziewają się, że Polska da sobie radę. Na więcej tych panów nie stać. Żaden z nich nie jest w stanie inteligentnie omawiać sprawy polskie. Pozwalamy sobie powiedzieć więcej nawet, mianowicie, iż żaden z nich nie jest dość kulturalny, aby omawiać inteligentnie sprawy ogólnie krajowe. Jego stać na omawianie najwyżej spraw chicagowskich i trochę może stanowych. Najlepiej zna swoje warde. Wie, ile „dziabów” mu potrzeba, zna tych, którzy mu się powinni kłaniać, wie gdzie i kiedy się spóźnić, żeby mu się wszyscy kłaniali, wie, jak trzeba zabiegać o zaproszenie siebie na bankiet lub inne jakieś przyjęcie. Takie rzeczy, to on zna, w nich on celuje, mistrzem jest. Ale gdy trzeba inteligentnie omawiać sprawy polskie, to w nich pokazuje się kłopot nad kłopotami i najwyżej stać go na wstydzenie się za Polskę.

Mili panowie, liderzy, ludzie znakomici, wpływowi, przestaniecie się wstydzisz za Polskę, w przeciwnym razie gdzieś ktoś może się wstydzisz za was, żeście tak mało kulturalni, że nie wiecie, co się na świecie dzieje. Czytajcie gazety polskie a z nich dowiecie się wielu rzeczy o Polsce i w ten sposób pogłębicie swoje wiadomości.

Gdy inne państwa na czele z Francją a z nimi i Polska, nie zapłaciły raty grudniowej, w prasie amerykańskiej pojawiły się nagany, w których celowała prasa hearstowska. Nie przejmowaliśmy się tem zbyt, albowiem nie wiedzieliśmy, jakby się zachowała prasa polska, gdyby Polsce ktoś był winien i raty nie zapłacił. Dlatego też zachowanie się prasy amerykańskiej uważałem za naturalne. Ale przy tej sposobności prasa mogła przeholować i faktycznie przeholowała. Dlatego trzeba było dawać oświadczenia i pouczać opinię publiczną, czemu Polska zalegała.

Jeden z tutejszych dziennikarzy amerykańskich zwrócił się po wywiad do „szanowanego”, wpływowego, bardzo mądrego politykiera-Polaka, którym Polonia chicagowska się „szczęści” — i poprosił o zdanie, dlaczego Polska nie zapłaciła raty grudniowej? W odpowiedzi na to pan ten, „zaszczyt” nam przynoszący, oznajmił, że się sprawami Polski nie interesuje.

Tak więc ta дума i chluba polityczna nasza nie interesuje się sprawami Polski wtedy, gdy go dziennikarz amerykański prosi o zdanie i gdy ma możliwość pomóc usprawiedliwić Polskę. Nie interesuje się sprawami Polski, bo się na nich kompletnie nie zna, bo o nich nic nie wie i dlatego powiedzieć nie może, ale w ten sposób powiedzieć o sobie byłoby publicznym przyznaniem się do ograniczenia umysłowego a to wpłynęłoby ujemnie na powagę i politykę.

Polonia chicagowska ma prawo żądać od polityków swoich, żeby się Polską interesowali, żeby tej Polsce pomagali, gdy mogą, gdy się nadarza sposobność ku temu, bo ta właśnie Polo-

nja panów tych wyniosła i w dalszym ciągu wynosi. Nie wykrzykiwać przed tą Polonią: Pułaski! Kościuszko! Ani wołać, że się podnosi imię Polski, skoro naprawdę podnosicie sobie „pejdy.” Polonia chce i żąda żebyście z nią czuli, a nie żeby miała wam holdy składać i w pychę was wbić za to, żeście się przez nią do polityki dostali i teraz zaczynacie chodź jak pawie napuszone. Pamiętajcie, że przyszłość wasza wciąż jeszcze znajduje się w rękach Polonii. Ona was uczyniła tem, czem jesteście, ona wam mandat dała, ona wam go może odebrać a wtedy znów wrócić tam, gdzieście pierwsi byli.

Zachód Roku 1932.

Kończy się rok 1932. Nie był on takim, jakim pragnęliśmy go mieć, jednak był lepszy od dwóch poprzednich. Lepszy szczególnie w ostatnich sześciu miesiącach, w których ceny przestały spadać gwałtownie i wywoływać panikę na rynku. Dlatego sadzimy, że odchodzący rok był lepszy.

Nie nastąpiła w tym czasie poprawa, to prawda, ale dostrzeżona stałość cen jest niewątpliwą zapowiedzią nadejścia tej poprawy, chyba że warunki polityczne w kraju proces ten opóźnią a może nawet na długo uniemożliwią. Nasz system bowiem, według którego nowa administracja obejmuje rządy w kraju blisko w pół roku po wyborach, wcale nie sprzyja przyspieszeniu procesu uzdrawiania. Mielimy jednak nadzieję, że fakt obojętności politycznej dopiero w marcu nie wpłynie deprymująco na polepszenie się stosunków.

Mówiąc o ewentualnym polepszeniu się w r. przyszłym, nie należy oczekiwać tego natychmiast. Wszak pogarszanie się także nie nastąpiło natychmiast, tylko stopniowo. Tak samo więc będzie się odbywać polepszenie.

W dziedzinie finansowej, najwybitniejszym zdarzeniem było w zeszłym roku utworzenie Rekonstrukcyjnej Finansowej Korporacji Federalnej, która rzuciła setki milionów do interesów zagrożonych i tym sposobem uratowała je od bankructwa. Ze ta korporacja udziela pomocy przedewszystkiem wielomilionowym przedsiębiorstwom, a nie drobnym, to inna rzecz. Można jednak powiedzieć o niej, że w wielkiej mierze spełniła swoje zadanie. Gdyby nie owa Korporacja, to trudno w tej chwili powiedzieć, co by było w kraju działo.

Nie mniej zabawną była polityka banków federalnych, która rzuciła olbrzymie sumy na rynek dla stworzenia pieniądza taniego i umożliwienia w ten sposób kredytów. I tu nie wszystko powiodło się szczęśliwie. Sadzimy, że nie więcej jak 50 procent wysiłków przyniosło spodziewane owoce, jednak coś przecie zrobiono. Nie ułatwiono kredytów, ludziom nadal sprzedawano dany za hipoteki, sprawiono przecież to, że opuścił ludzi strach niesamowity, ustały „runy” na banki. Pod tym względem sądzi się powsechnie, że kryzys został zażegnany.

Co do byznesowej strony, to najpierw przypomnieć należy, iż gwałtowne kurczenie się byznesu miało miejsce od listopada 1931 do kwietnia br., potem dalsze kurczenie się odbywało się bardziej umiarkowanie aż do połowy lata, od którego to czasu ustały gwałtowne zjawiska gospodarcze. Nawet dostrzeżono o tego czasu polepszenie się sytuacji na rynku pracy, gdyż wiele gałęzi przemysłu poczęło ponownie przyjmować robotników. Pociągającym jest fakt, że od tego czasu nie pogarszała się sytuacja, to znaczy nie można powiedzieć o znacznym zwiększeniu się bezrobocia. Ekonomisci przypuszczają, że się to nie zmieni i w przyszłym roku, co dowodziłoby, że naprawdę rozpoczął się nawrót ku lepszymu.

Polacy i Czesi.

Od szeregu miesięcy z radością obserwujemy rosnące zbliżenie dwóch wielkich słowiańskich narodów, dwóch narodów bratnich, polskiego i czeskiego. W prasie obu krajów coraz częściej czytamy artykuły, podkreślające konieczność tego zbliżenia.

W obu krajach coraz częściej urządzane są uroczystości poświęcone uczczeniu wielkich Polaków lub wielkich Czechów. Są to uroczystości spontaniczne, wychodzące z łona samego społeczeństwa, a na każdej z nich podkreśla się łączność w najbardziej spajającej życie narodów dziedzinie, w dziedzinie kulturalnej.

Właśnie niedawno z inicjatywy czeskiej czynników w klubach czeskich urządzono zostały liczne obchody z okazji polskiego święta państwowego ku czci Wyspiańskiego, Szopena i wielu innych Polaków. Na wszystkich padły mocne słowa o potrzebie najściślejszego porozumienia obu narodów.

A kluby te są bardzo liczne, jest ich już cały szereg. Służą

„Nota” Klina do Stanów Zjednoczonych.

O tęsknotę mej duszy, zamorska królowo,
Dzisiaj liścik do ciebie piszę z prośbą rzewną;
W sercu, jak w kalamarzu, maczam złote pióro
I z rymem śpiewnym staje przed Wolności córą!

Ty, dla której Kościuszko walczył i Pułaski,
Strzeż się skąpstwa, tej wady serce nieczemnym płaskiej;
Wspomnij swojej młodości rozwiane sztandary
I nie bądź lichykrupa, jak Harpagon stary.

Polska, co w gospodarczym dziele trwa zamęcie,
Winna ci jest dolary — i odda je świecie,
Lecz nie chwytaj za gardło walczącej z kłopotem,
A razem z długiem serce weźmiesz od niej potem.

Gdybyś jednak, pomimo tych rymów wymowy,
W swej nieustępliwości chciała trwać surowej,
To cię przeknę, twem skąpstwem zraniony dożywa —
I Pan Bóg cię ukarze: nie dostaniesz piwa!

Klin.

one wielkiej idei zbliżenia dwóch bratnich słowiańskich narodów. Tej idei oddały się również w służbę liczne gazety prawie wszystkich stronictw. Redaktorzy ich poznali Polskę, a każdy z nich czuje się jej przyjacielem.

A obok kulturalnej łączności są również i bardziej realne więzy między dwoma temi narodami... W Czechach coraz wyraźniej rozumie się, co znaczy dla rozwoju słowiańszczyzny silna i dobrze zorganizowana Polska. Nie ma nikogo chyba wśród Czechów, którzyby nie rozumiał wielkiego znaczenia polskiego morza i najbardziej nowoczesnego na Bałtyku polskiego portu Gdyni. Port ten nazywają tam nie bez słuszności portem słowiańskim i to jednemu słowiańskiemu portem z dostępem na otwarte morze, a zbudowanym na słowiańskiej ziemi, na ziemi polskiej. Nie ma też nikogo w Czechach, którzyby nie doceniali wielkiej roli dla narodu czeskiego nowo budowanej magistrali węglowej Śląsk—Gdynia, dającej Czechom łatwy i najtańszy dostęp do morza polskiego. Naród, który ma własną banderę — dowód szlachetnych morskich ambicji — nie może niedocenić wielkiej roli morza, które jest we władaniu jego słowiańskich przyjaciół.

Zbliżenie dwóch narodów, polskiego i czeskiego, ma olbrzymie znaczenie dla ogólnoludzkiej kultury, w której słowiańszczyzna ma do spełnienia tak wielką misję i rolę.

To też fakt rosnącego zbliżenia polsko-czeskiego wśród wszystkich narodów słowiańskich wywołał żywe echo sympatii.

Z CUDZEJ GRZĘDY

NOWINY POLSKIE W MILWAUKEE, WIS., 23-XII.

Wielu z naszych redaktorów fałszywie pojmując kulturę duchową i człowieka kulturalnego. Niektórzy się zdaje, że głębokoż karku, chwycenie w nogadła i wygłaszanie ich, skłonność do kompromisu w każdej sprawie w imię jakiejś nieokreślonej zgody, łatwość poddawania się bylejakim osobnikowi pochłanemu się do przewrotności i przytakiwanie wszystkim w oczu, a wygadanie na nich poza plecami, jest oznaką zewnętrznej kultury.

Subtelny polski myśliciel i doskonały krytyk, Artur Górski, tak zdefiniował kulturę w swojej książce „Na Nowym Progu” wydanej w roku 1918.

„Kultura nie tkwi jedynie w uczoności ani w umiejętności; nie przesądzają o niej wielkie miasta, wielki ruch handlowy, przemysłowy, nawet wielkie armie. Nie siedzi ona w mózgu, nie składa się z pojęć. Kultura, to człowiek cały. Jego sposób życia, jego sposób mówienia, jego potrzeby. A dalej — jego codzienna sfera myśli, jego naczelną dążenia duchowe...”

Kultura, to cały człowiek, to charakter człowieka i jego duchowe dążenia.

Człowiek kultury, to nie chwalebna chęć, to maż o silnym charakterze, silnej woli, jasnych przekonań, dążących do uszlachetnienia innych nie tylko swoim słowem ale i przykładem swego postępowania.

Człowiek kultury wypowiada jasno i śmiało swoje przekonania i gotów jest nie tylko do uczciwej i szlachetnej walki o nie, ale także do wielkich poświęceń

Królowie nasi nieraz spełniali misję boską na ziemi.

„Kiedy Władysław IV, królówie wychodził z wojskiem z Warszawy pod Chocim, wziął z rąk nuncjusza poświęconą i przyslaną przez papieża chorągiew, na której był orzeł polski, z krzyżem na szyi i napisem: „Pro gloria crucis” (za chwałę krzyża)”.
O. W. Mrowiński, T. J.

Robota Niemiecka.

(Nowy Świat w Nowym Yorku).

Napaści na prezydenta Wilsona w prasie niemieckiej nikogo nie mogą dziwić. Ze jednak tak prędko potrafiła zmienić się konjunktura i nastroje w Stanach Zjednoczonych, że dziś dziennik amerykański może na zwać tego wielkiego prezydenta „egoistą”, który spowodował niepotrzebny rozlew krwi, stawiając go w rzędzie takich postaci historycznych, jak Dżyngis Chan, Aleksander Wielki, Juliusz Cezar lub Napoleon, temu wolno i trzeba dziwić się.

Nowojorski „News”, największy i najpoczytniejszy „tabloid” na świecie, zamieścił w numerze niedzielnym artykuł o Wilsonie, który zaczyna od oświadczenia, że nie tylko, iż Stany Zjednoczone nie potrzebowały przystępować do wojny, gdyby nie Wilson, lecz że ten ostatni mógł w końcu roku 1916 lub z początkiem 1917 spowodować zakończenie krwawej wojny światowej.

Śmiało to dowodzenie, że taka rzecz leżała w mocy prezydenta Stanów Zjednoczonych, „News” nie uzasadnia faktami. Jest przeto gołosłowne. Ze zaś tego nie uczynił, lecz, przeciwnie, rzucił całą potęgę kraju swego w zamęt wojenny i spowodował dzisiejszy stan rzeczy, za to „News” czyni go odpowiedzialnym i odpowiada na pytanie dlaczego, to zrobił dając w jednym krótkim, wybitnie już w Berlinie wyhodowanym, zdaniu: „gdyż był jednym z największych egoistów w historii świata.”

„News” pomawia Wilsona o ambicje, większe niż posiadał, o to że zapragnął być naczelnym dowódcą jednej z największych armii świata, a wszystko z powodu, że wyobrażał sobie, iż zachodniej cywilizacji grozi zagłada i że tę cywilizację uratuje jedynie jego patentowana Liga Narodów, której on jakoby pragnął być prezydentem, niejako cesarzem sfederalizowanego świata. „News” twierdzi, że Wilson chciał podbić świat bronią w imię pacyfizmu, dla osiągnięcia trwałego pokoju, daje jednak do zrozumienia, iż była to fantasmagoria.

Niektóre argumenty co do wybujałej ambicji i krucjaty reformatorskiej Wilsona w artykule „News” wytrzymują krytykę. Należy jednak dopatrywać się ich źródeł w specyficznej kulturze i tradycji anglosaskiej, która nakazuje wprost wybitnym jednostkom zawodowe reformowanie bliźnich, czy chcą czy nie chcą. O tem „News” nic nie mówi. A

HUMOR „MUCHY WARSZAWSKIEJ” W SZWAJCARJI.

(Z powodu zasłach tam niepokojów)

W szwajcarskich górach jest jedna kaskada. Gdzieś Aar wody błękitnymi spada. Gdzie spada z szumem na górskie kamienie.

Tak, jak i inne w tych górach strumienie. Szkoła jednakże, że strumień jakowyś nie łunął z szumem na Helwetów głowy

I w nich zapuła tego nie ostudzi, Który tam Moskwę agitacja budzi. By wśród przełęczy i górskich roso-czy

Widzieliś jasniny przez zamglone oczy. Ze to, co czynią na Bolszewiki modle. Nie tylko głupie jest, ale i podle. Ze rzyka razem z Bolszewicką św... Nikotom dobrze, sobie ile uczynię — I wstyd nareszcie, że w Kraju Wolności

Obywatele łamią sobie kości!

W SZWAJCARSKIEJ ZIEMI...

Liga Narodów. — Masz tobie! Nie dość, że nam Niemców na wótrbie i mandzurski rostrój nerwowo, to teraz jeszcze zaczynają się szwajcarskie zaburzenia żołądkowe! O ja nieszczęśliwa.

Wiktor
Przeclawski

SAMOTNY NARÓD

Powieść
z Roku 1831

CZĘŚĆ DRUGA
PĘDZĄCA SŁAWA.

(Ciąg dalszy.)

— No, tak. Przecież ja nie wiem, gdzie jestem.

— Jakto? Tego nie wiesz? — teraz doktor wyrażnie się zaniepokoił. — Jakto? Nie pamiętasz?

— Pamiętam — szepnął żarski — szosę, słup żelazny, atak Moskali. A potem... Czy ja jestem w Warszawie? — zakończył gwałtownie.

— O, o, o! obruszył się doktor. — Mój poruczniku, tylko aby spokojnie! No, tak, w Warszawie, bo gdzieżby? Przecież rannych z grochowskiego pola nie możnaby transportować dalej.

— W Warszawie — westchnął żarski, — ale gdzie doktorze?

— Gdzieżby? W lazarecie, u księży Pijarów, w dawnej szkole aplikacyjnej. No, pamiętasz?

— Wiem już, wiem — ranny jednak wyraźnie się niecierpliwił. — Dobrze. Ale co z tą Warszawą?

— Jakto co? Nie rozumiem!

— Doktorze, padłem przecie przed końcem bitwy, nie wiem!

— Aha, tu cię boli! — krzyknął rozradowany doktor i pisał się dłoń w czoło. — Ba, zapomniałem, że ty nie możesz wiedzieć, i już mnie strach o twoją pamięć nieźle oblatywał! No, nie dziwne, tyłu was tu leży, że trudno o wszystkich szczegóły pamiętać! No, więc słuchajcie, poruczniku, Warszawa jest wolna, Izby obradują, armia rośnie, gotuje się do boju.

Dybicz za Wisłą stoi i dobrze mu nasi partyzanci boki obgryzają! No, resztę to ci już Pazucha twój wierny powie, bo ja do rannych iść muszę. Leż sobie i odpoczywaj, nie smęć się. Wszystko dobrze będzie! — pochylił się raz jeszcze, wielką ręką twarz rannego delikatnie musnął, uśmiechnął się i do drzwi ruszył.

— Doktorze — słabym swym głosem zawołał za nim żarski — a kto jest Wodzem Naczelnym?

Lecz doktor już drzwi za sobą zamykał. Nie usłyszał.

W pokoiku znowu cisza nastała.

Lecz nie zdążył żarski uporządkować nawału najrozmaitszych myśli, kiedy drzwi się znowu otwały i cicho, na palcach

wsunął się Pazucha. Ujrawszy, że porucznik oczy ma otwarte i patrzy niemi przytomnie i pogodnie, uśmiechnął się najszczerzej, wesółm uśmiechem, stanął na baczność i niby w czasie bitwy wyrecytował gromkim głosem:

— Melduję posłuszenie, panie poruczniku, co pan doktor Zgliczyński powiedział, że nieprzyjacieli na całym froncie ustąpił i już nie wróci. Głowa, niby pana porucznika, jest w porządku, gorączka do Dybicza poszła, a te resztki słabości, to pan doktor rychło już wykuruje!

— Choźbie bliżej, mój stary — rozrzewnił się ranny — choźbie pocziwaj, mój Chodź. Siadaj. Siadajże, ot, tak. No, powiedź! Siedziałeś to tu przy mnie?

— I, i, nie od razu, proszę pana porucznika, bo i mnie dźgnęli nienajgorzej! Rękę mi, psiekrwie, pohartali, dobrze, że tylko lewą, no, i już przy samym końcu. Aleś se przeleżał dobre parę dni. Teraz już jest lepiej, ale doktor ciągiem grymasi i ciągiem mi w niej dźbie, że to się goić nie chce, powiada. Ale mi już siły wracają.

— Czekajno — zamyślił się żarski — powiadasz, że i ty ładne kilka dni leżałeś? To jaki dzień dziś akuratnie mamy?

— Akuratnie jest niedziela, dwudziesty marca, panie poruczniku.

— Dwudziesty marca, co też ty powiadasz — niesłychane zdumienie zmieniło twarz żarskiego. — A ja przecież zostałem ranny...

— Akuratnie dwudziestego piątego lutego, panie poruczniku.

— O Boże! Toż to prawie miesiąc, aż i wierzyć trudno. Miesiąc bez pamięci. Powiadażże — ożywił się znowu — jakże to się skończyło? Bo przecież ja nie wiem, nie!

— Skończyło się dobrze, panie poruczniku, a mogło być bardzo źle. — Pazucha poprawił się na stolku, ranną rękę wygodnie ułożył i wpatrzony bez przerwy w okno zaczął opowiadać. Twarz jego powoli skupiała się i bladła, zbiegły się brwi siwe, a gorzały oczy. Krópelki potu ukazywały się na jego zmarszczkami poranem czoło i wolno, wolno spływały po sternem, wynędziałem obliczu. Opowiadał prosto i szczerze, i wi-

docnie straszne te chwile na nowo przeżywał. — Ze było źle, ano, to pan poruczniku wie. Dużo ja rzeczy widział i gdzie to ja się nie bił, ale przecie takiej zawziętości nie było — nawet i w Hiszpanji. Ludziska stali się jak te kamienie, co to bólu nie czują i z pod nogi ci nie ustąpią, chyba, że je siłą praśniesz. Ano, dobra jest, myślę, skoro tak, to możiesz se, bracie, gwizdać na Moskala! Ale co to będę gadał? Czy to pan poruczniku nie widział, czy co? Kamień był żołnierz na ból, a jak tygrys do ataku, a jak najzwinniejszy do roboty! Bo choćby z tym karabinem! Ciężki jest, jucha, rozpała się i patrzy, a tu strzelaj szybko, choć tyle zachodu! Przecie to i patron rozzerwał trzeba i prochu podsypać na panewkę, i skałkę założyć. A piorunem to robili jak na żadnej mustrze! Piorunem, mówię, i basta! Nie chwalać się, Dybicz nie ma ani jednego takiego żołnierza, jak som my wszyscy czwartaki. Tylko bieda, panie poruczniku, że nas tak mało, że tych carskich synów po dziesięciu na jednego u nas wypadało! Przecie sam pan pułkownik Bogusławski z roboty naszej szczerze się radował, a że wiadomo, jak nas czwartaki kocha, to jeno ciągle szeregi obchodził, a burczał, a śmiał się, a nawoływał: chciełcie, powiada, jeden z drugim rewolucji! To, powiada, prędko teraz nabijaj, a zwolna mierz, powiada, dobrze zabijaj, ładunków nie marnuj, bo, powiada, Polska za nie płaci! I, powiada, psiakrzew, do oficerów strzelaj, ochoty nie żałuj, w sam leń pal, powiada! O, my dobrze pracowali, panie poruczniku, od samego początku do samego końca! I dobrze było, i Moskal nie nie śmiał, dokąd generał Chłopcicki cały stał, cygaro palił, na sztabowców burczał a rozkazy, jak sam cesarz Napoleon dawał! O, panie poruczniku, pan poruczniku mu adjutantował, ale i ja widział. Stał sobie, patrzył, prosty, taki hardy w tym swoim cywilu, cygaro se kurzył, a pod drzewem stanął. Bije nasza bateria, bije jak huragan, a i oni, Mochy niby, coraz lepiej grzeją! Sypią się te kule jak grad! O, rety, myślę. Cóż on, porównik! Przecie wszyscy sztabowcy, z końmi do fosy powchodzili, a on jeden, nie, stoi! Śmierć się go nie ima, cygaro se pali, i rozkazy daje. O, rety, myślę, przecie my z nim jak nie zwyciężymy! Pan poruczniku wie, Bóg wielki nie pozwolił. Nie zlekli mi się, nie, ani my, ani żaden inny pułk! Ale go już stosi, stosi trupów leżały niby nowe, ruchome wały, ręce mdatary, krew te oczyszcza zalała! I nie przyszedł z pomocą nikt! Cofali my się z tej świętej Olszynki, ale każdy w duchu chciał, byśmy powrócili. Myśle se, nowe bataljony podojdą chyba, nowe działa i w bój. A tu i milną nasze baterie, amunicji ponad nie starczyło! — umilkł i szybko oddychał. Otarł kulkami zdrowej ręki wstydlive, męskie łzy. Nie spojrział na porucznika. Zadymał się.

I ranny długą chwilę nie poruszył się. Odyżył w nim wszy-

stkie wspomnienia, pamięć odzyskała pełnię swojej władzy. Z wysiłkiem wreszcie dźwignął rękę i dotknął nią ramienia żołnierza.

— Pazucha — szepnął cicho — a ten atak? A później?

— Ano — głęboko westchnął żołnierz, gdyby ze snu się budząc — wziął nas potem w swą rękę pan generał Skrzynecki, teraz Wódz Naczelnym.

— Pan generał Skrzynecki Naczelnym Wodzem?

— Tak jest, panie poruczniku. Zaraz po bitwie mianowany.

— To i dobrze — wyszeptał żarski.

— Dobrze, panie poruczniku — gorąco potwierdzał Pazucha. — On to nas wywiódł z tego piekła i jaki taki ład zaprowadził! Te kirasjery, co pana porucznika zrabowały a pana Wrońskiego na śmierć rozdeptały...

— Poczekajno, więc pan Wroński zabit?

— Zginął, panie poruczniku, w gazetkach o tem pisało i nieraz. Sam się pierwszy pod słupem na nich rzucił i z wielką chwałą poległ. Święć, Panie, nad jego młodą duszą! — i Pazucha przeżegnał się uroczysto.

— Boże, bądź mu miłościw! — drżącym głosem wyszeptał porucznik.

Znowu pomilczeli. Wreszcie Pazucha westchnął znowu, spojrział na porucznika zamglonym, smutnym wzrokiem i cicho, bezbarwnie dokończył: — Ano, ta jazda to i nie zrobiła. Wysieklili ich nasi ulani, a resztę gładko wystrzelali pułk ósmy. Ściągnęli my potem na Pragę, i do mostu, i na Warszawę. Smutek był, powiadam panu poruczniku, gwałt i zamieszanie. A potem jakoś tak się dziwnie zrobiło. Oni stoją tam za Wisłą, a my tu, i nic.

— Walk żadnych nie było?

— A nie, No, po prawdzie powiedziałem, skąd ja mogę wiedzieć, co się szykuje.

— Taak... — przeciągnął żarski i nagle uważniej spojrział w zniekaną twarz starego żołnierza. — No, Pazucha, czegoś mi posmutniałicie? Gadajcież po staremu, po naszymu, co macie na sercu?

Pazucha uśmiechnął się niewyraźnie, głowę pochylił: — Ano, panie poruczniku — rzekł zwolna i nieśmiało — każdy swe troski ma.

— Gadajcie wyraźnie. Może wam pieniędzy trzeba, co?

— I, i, a mnie na co? Wszystko tu mam i Boga chwałę. I dziś taka radość! Pan porucznik przecie przemówił! I boje przecie będą może i większe, jak były, i właśnie tak mi koło serca chodzą...

— No, cóż? Pójdziemy razem. Poproszę ja o to.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wigilia Polska.

Pierwszą zapowiedź wigilijnego święta stanowiły od dawien dawna opłatki. Wypiekano je przy kościołach i po klasztorach, lejące bardzo rzadkie ciasto pszenne w żelazne foremki. Foremki te ozdobały się nieraz delikatnością i ozdobnością rysunku, rzeźbionego z metalu na ich ściankach.

Przybycie organisty lub zakonnika z opłatkami było zawsze radosnym wydarzeniem. Za powiadano o koniec smutnego Adwentu i wesołe święta Narodzin Pańskich.

Za dawnych czasów przestrzegano surowo, by w dzień wigilijny jeść tylko raz na dzień, po wzięciu pierwszej gwiazdy. Od rana kobiety spędzały czas na uroczystych przygotowaniach do tego wieczornego posiłku, zwanego wigilią, postnikiem, albo pośnikiem.

Obyczaj uświęcania uroczystości religijnej ucztą jest bardzo stary i sięga czasów słowiańskich. Z drugiej strony wigilijna ucztą posiada pewne znamiona święta, obchodzonego ku czci zmarłych. Wówczas nie bowiem w Polsce panujący zwyczaj nakazywał, by przy stole wigilijnym były nakrycia dodatkowe dla tych, co odeszli na zawsze.

Zwyczaj przygotowania nakrycia dla zmarłych członków rodziny przechował się na wsie. Dziś zaczyna się on i tylko w niektórych okolicach wieśniacy pozostawiają na stole po uczcie wigilijnej bochen chleba, by zeń sobie Pan Jezus mógł ukrząć, kiedy przyjdzie po kolendzie.

Do obrzędów wigilijnych, wspólnych i dworom szlacheckim i wiejskim chatom, należało ustawianie w kątach izby czy też komnaty snopów zboża, podkładanie siana pod obrus i łamanie się opłatkami: życzone sobie „Drogiemu roku”. Ślicznego tego, braterskiego zwyczaju nie zdołał czas dotąd wykorzystać.

Skład potraw wigilijnych zależał od zamożności gospodarstwa. W dworach szlacheckich podawano barszcz z uszkami, zupę rybną lub migdałową, grzyby z kapustą, najrozmaitsze gatunki ryb, wśród nich królował karp na szaro, szczupak po żydowsku i lin w galarecie. Na zakończenie szły lepsze dania, a więc łamańce z makiem, kompoty z suszonych owoców. We wschodnich ziemiach kresowych obowiązywała kutja, tj. pszenica, omielona nieco i mieszana z miodem.

W chatach włościańskich podawano mniej potraw, ale też jak można było najokazalej. Zazwyczaj więc była: zupa grzybowa, albo gdy o rybę trudno, to śledź z cebulą, olejkiem i ziemniakami. Na słodkie zaś — kluski z makiem, owoce suszone, gotowane i na co tam jeszcze kogo stać było.

W niektórych okolicach Małopolski przy wieczornej wigilijnej gospodarzy kładziono po

kilka główek czosnku, który jakoby ma moc oddalania chorób. Pod stołem zaś układano żelazo od pląga, by krety nie psuły roli.

Po wigilijnej wiecezy w polskiej chacie idzie gospodarz do stajenki i obórki, by się z ich mieszkańcami podzielić resztkami jadła. Dawniej wierzone też powszechnie, że w nocy Narodzenia Pańskiego zwierzęta ludzkie przemawiają głosem i że niebo się otwiera o północy, a kto wart tego, ten je oglądać może.

Kto ma pszczoły, ten je również odwiedza, pukając do ulów, by się w roku przyszłym obfitość miodu w nich znalazła.

Wieczór wigilijny był i jest po dzień dzisiejszy wieczorem wróżb najrozmaitszych.

Gospodarze liczą wyciągane ze snopa wigilijnego kłosy, rachując pełne i niepełne i z tego wysnuwają wnioski o przyszłych urodzajach. Ze ździebelskich wysnuwanych z pod obrusu, wróża dziewczęta i chłopcy rychłoli ich czeka wesele. — Żdźbło długie i zielone przepowiada słoń w najbliższym czasie; żdźbło wróży, że jeszcze rok cały na męza lub żonę czekać trzeba. Żdźbło zupełnie zeschłe przepowiada staropanstwo lub starokawalerstwo.

Z ilości polan drzewnych, ciętych jako narecz, wprowadza się też wnioski z przyszłością związane. Narecz parzysta jest, oczywiście, dobrą wróżbą. O tym, z której strony ma się spodziewać dziewczyna przybycia narzeczonego, wróży się ze szkiełka psa.

W dzień wigilijny nie należy płakać, bo się będzie płakało przez cały rok, nie należy też pożyczать pieniędzy. Dobrze jest natomiast obmyć się wodą do której kilka groszy wrzucono. Pić jednak wody nie trzeba, bo by się przez cały rok miało pragnienie. Zaleca się gryźć orzechy, ażeby do następnych go-dów zęby były zdrowe.

Kto chce, by mu zboże pięknie plonowało, ten powinien, jadąc lub idąc na Pasterkę, najpierwszy stanąć w kościele.

Pierwszy dzień Bożego Narodzenia święci wieś naszą w skupieniu, poważnie. Dopiero od drugiego dnia świątecznego, od św. Szczepana, rozpoczynają się odwiedziny krewniaków i znajomych, wesołe obrzędy kolendowe, chodzenie z szopką i Herodem.

WIFE PRESERVERS

A satisfactory way to remove spots on material which are caused by water is to dampen the entire material evenly and press it while still damp.

Ogłaszacie się w „Dzienniku Chicagoskim”

SCOTT'S SCRAPBOOK

By R. J. Scott

SENORITA VANEIO, THE MOST BEAUTIFUL WOMAN IN SEVILLE, SPAIN, IS A BULLFIGHTER!

TEMPE, ARIZONA, A TOWN OF 2400 INHABITANTS, PRODUCED A GOVERNOR, A U.S. SENATOR AND A STATE LEGISLATOR IN THE LATE ELECTION

Copyright, 1932, by Central Press Association, Inc.

Przed Podpisaniem Paktu Nieagresji Polsko-Rosyjskiego.

Komisarz Litwinow (w okularach) sowiecki przedstawiciel dla spraw zagranicznych, i Stanisław Patek, ambasador Polski w Moskwie, konferują w sprawie podpisania paktu nieagresji między Polską a Rosją sowiecką. Pakt nieagresji polsko-sowiecki, jak wiadomo, został już podpisany. Zdjęcie przedstawia podobny dyplomata przed podpisaniem tego ważnego dokumentu w Moskwie.

Boże Narodzenie w 1683 Roku.

Ciężkie to były czasy, ucisk, utrapienia dla chrześcijan. Z szalonym pędem parł naprzód zwycięsko mahometański pół księżyc. W całej niemal Europie panowali Turcy, a z ukrytych zakątków miliony sereściszkanych modliło się: „Z rąk nieprzyjaciół ratuj lud Twój Panie!”

Przybliżył się koniec miesiąca lipca 1683 r. Oczesna stolica cesarza niemieckiego Wiedeń, była już otoczona licznym wojskiem tureckim. Głównodowodzący tego wojska, Kara-Mustafa zaprzysiął sobie zdobyć Wiedeń i na jego wałach przemocować półkсіężyc, jako znak zwycięstwa.

Pyszny i zarumiany Kara-Mustafa przebywał w swoim bogatym namiocie, ozdobionym pięknymi dywanami i bogatym złotem. Z piekielną w sercu złością rozmyślał nad niesześciennym otoczeniem miastem. Obok Kara-Mustafy stał posłaniec sułtana tureckiego, który do-wódę w nagrodę za dzielność wręczył szablę kosztowną, me-dal złoty i inne podarunki. Od-wiedził się sułtan turecki za-wszystko złoto i srebro skradzione ze świątyni katolickich, i za niezliczoną liczbę młodych chrześcijan — niewolników i niewolnic. Chępił się Kara-Mustafa albowiem nowy trans-port 50,000 chrześcijan wysłał do stolicy tureckiej, póżogą zna-czyła wioski i miasteczka, które zostawił za sobą, chępił się przed posłaniem sułtana, że na drodze ze Serbii do Wiednia zamordował 300,000 chrześcijan, a tyleż wysłał do twardej nie-woli tureckiej. A temu bezboż-nikowi pomagali walnie protes-tanty książęta niemieccy z nie-nawiści do cesarza katolickiego.

Po tylu samochwalbach Kara-Mustafa pragnie zatrzymać po-słańca kilka jeszcze dni, „aby był świadkiem zajęcia najprzód Wiednia, w następstwie dalsze-go pochodu nad Ren, do Włoch i Hiszpanji. Wnet zapanuje Al-lah i Mahomet jego prorok, a z-nienawidzony Bóg chrześcijan wytopiony zostanie z ludzkiej pamięci, na gruzach kościołów katolickich powstanie meczety mahometańskie, a Królestwo Dzieciątka Betleńskiego znisz-cionem zostanie.”

Posel sułtana słuchał i słuchał... — pozostał. Ale nie widział zwycięstwa Kara-Mus-tafy, przeciwnie, wszystkie at-aki tureckie odparte zostały. Nie mało złościł się Kara Mus-tafa. Naradzał się z generałami. W tem przyprowadzili spie-ga, który wyjaśnił dlaczego powstała otucha i nadzieja we Wiedniu. Otóż rozprawiają. — Jakis król potężny, sławny, nad-chodzi z wielką armją bohater-ską na odsiecz Wiednia. Oprócz tego dawny rycerz malturjański, hrabia Koloniec został bis-kupem. Ow biskup, sam skrom-ny dla siebie, ale pełen odwagi, zapala innych przykładem swo-jem, zgodę i pokój wśród swoich zaprowadza, opiekuje się rannymi, otrzymał wielkie sumy pieniężne. Dopóki hrabia Koloniec żyje, Kara Mustafa Wiednia nie zdobędzie, a zresz-tą nadchodzący król wypędzi go wkrótce. Taka jest nadzieja we Wiedniu.

Kara Mustafa zbłdził, gonił jak warjat, zaprzysięga, że szablą swoją przetrze głowę biskupa a potem podejmie się walki z owym królem nadcho-dzącym. Tymczasem tysiące modła się za przykładem pobożnego biskupa, wszyscy błagają nie-bio o pomoc.

I zwycięża modlitwa. Nie Turek, lecz Dzieciątko Betleem-skie pragnie trzymać berło nad światem.

Pamiętny to dzień 12 wrześ-nia, 1683 roku; przeszło dwa miesiące otaczali Turcy Wiedeń.

Teraz nadchodzą wojska ks. lotaryńskiego, księcia bawarskiego, a szczególnie potężna armja króla nadchodzącego, był nim nasz pełen chwały Jan Trzeci Sobieski z wojskiem pol-skim, drogą przez Kahlenberg uderza na Turków, a ci jak za-jące uciekają tchórzliwie. Wiel-kie cenne skarby wpadają w ręce zwycięzców, a największą hańbą dla Turków, to strata słynnej chorągwi proroka, któ-rą to zdobył nasz król Sobieski.

Kara Mustafa uciekł wściek-ły, jak zwierzę, po drodze jesz-cze mordował dzieci, młodzień-ców i dziewczęta.

Sułtan turecki dowiaduje się o strasznych kłękach. — Wnet posyła 3 posłańców. Było to w Boże Narodzenie dnia 25 grudnia, 1683 r. Wiado-mość przyniosła straszną. Nie nie mówią; wręczyli Kara Mus-tafie trzy rozkazy:

Pierwszy rozkaz: oddaj wiel-ką pieczęć sułtana; Kara Mus-tafa to czyni; drugi rozkaz: wydad chorągiew, i to czyni. Przerwa... Co teraz? pot na jego czoło, — czy przypomina sobie rzecz owych tysięcy nie-winnych? Bierze trzecią kartkę; a na tej kartce: wyrok śmierci. Prosi jedynie o kilka chwil na modlitwę turecką, po-tem własny jego niewolnik u-dusił go. Tak marnie kończy słynny brutalny, okrutnik Ka-ra Mustafa. Skórę z głowy ściągnięto i posłano sułtano-wi, a ciało Kara Mustafy po-chowano w meczecie w Białogrodzie.

To się działo w Boże Naro-dzenie.

Tak to zrzadził Bóg wszech-mocny, a narzdzieniem Polski w roli głównej był Jan Sobieski, król Polski.

Zdobytą chorągiew proroka przesłał król Sobieski Papieżowi, który na pamiątkę zwycię-stwa nad Turkami zawiesił o-wą chorągiew w kościele Świę-tego Domu Loretańskiego, w którym Syn Boży, Bóg chrześ-cijan, Słowem się stał i w któ-rym zamieszkała Bogarodzica, Najśw. Maryja Panna. A Au-strjacy w dowód wdzięczności dla króla Sobieskiego ofiaro-wali Polakom kościół na Kahl-enburgu przy Wiedniu, tamże znajduje się przepiękna, boga-to ozdobiona kaplica Sobies-kiego.

Tak to w 1683 r. w dzień Bo-żego Narodzenia chrześcijanie swobodnie odetchnąć mogli i chwalić Boga na wysokość.

REBELJANCI BUŁGARSCY PRZEKROCZYLI GRANICĘ GRECJI.

Ateny, Grecja, 29. grudnia. (Prasa Stow.) — Otrzymało tu raporty, że oddziały rebeljan-tów bułgarskich po nieudanych próbach wysadzenia w powie-trze międzynarodowego pocią-gu osobowego, przeszli na stro-nę grecką i zaatakowali strażę pograniczną Grecji.

Zabłąkana Fala.

Ocean szumi złowrogo, wałąc falami o brzeg w zaciętej wściekłości. Spienione podnoszą się fale i urastają w sino-czar-ne zwaly, rozwierając co chwila z rykiem swe przepaściste gardziele.

A ponad wszystkim bezkres i samotność... — groza!

Znał to Michał Przygoda, pa-trzył co dnia, patrzył co noc z okien swej szklanej komory, błądząc przywykłymi oczami po horyzoncie szeroko rozlanych wód. Latarnia morską stała po-środku skalistej wyspy. Wiele już lat w niej spędził, zdala od kraju, zdala od ludzi. Zatracał się powoli, czasem zdawał się pamięta, co go tu zagnało — jego, polskiego robotnika, na wybrzeże Labradoru, na past-wę nowych losów. Zapomniał powoli, nie pragnął powrotu. — Czasem tylko w dnie słoneczne i niebieskie, kołysały się na fa-lach wizje wspomnień — pach-nące miodem polskie łąki, jak-ież zielone stawy w zielonych lasach zgubione... chaty... chaty... — i ludzie... tamci... rodacy.

Potem jeszcze bardziej bola-ło serce, jeżeli można było to nazwać sercem owo źródło wy-schniętych uczuć i radości, pust-ką zionące.

Z Polakami nie stykał się prawie wcale. Przyjeżdżali, od-jeżdżali marynarze, Anglicy, Niemcy, Holendrzy, Francuzi i pytali:

— Co tu robisz? Skąd się wzięłeś?

Wzruszał ramiona. — Nie pamiętam.

Śmiali się z niego, kiwając głową. Zresztą znali to, porzu-cona Ojczyzna, tragedia bez nazwy, ucieczka bez powrotu.

Pozatem dnie płynęły, jakby ich wcale nie było. Michał Przy-goda pamiętał tylko o jednym — 24-go grudnia — wigilia... Tego nie mógł utopić w otchła-niach oceanu.

Tego roku, w dniu wigilij-nym gzmiał ocean, wiatr dał wściekły, niszcząc wszystko po drodze. Przygoda zapalił latar-nie.

W izbie czekała go samotna, śmiesznie skromna wieczerza i ten jedyny towarzysz — radio-aparat lampowy, który czasem mówił mu coś o ludziach i o la-dzie. Mechanicznie włączył an-tenę.

Zgrzyt, wrzaski i wycia. W ponurem zamysłieniu kręcił ska-lami, w myślach błąkała się la-godna nuta kolendy. Zabrakło jednak głosu i odwagi, aby ją zanucić... W zaśnionych wsiach, pod okapami siwych bielą strzech błyskały światła. Nastroj był uroczysty. Jeszcze trochę krzątający, trochę po-spiechu, wyjrzą czy pierwsza gwiazda już zabłysła i zasiądą do białego płótna przykrytego stołu. W spracowanych rękach kruchy opłatek, w sercach — rozrzucające ciepło miłości.

Ktoś się o kogoś troszczy, ktoś komuś mówi dobre słowo...

Jakże tu śpiewać samemu kolendę, kiedy ocean bardzo małej przerywa każdą myśl. Michał Przygoda czuje się w tej mor-skiej latarni zdany na łaskę i nienaszkę chwili, tonie w ponu-rej tęsknocie.

I naraz w mrok rozpaczny, w ryk oceanu wdarła się cicha, jeszcze niepewna melodia?... Żłudzenie? Dalszy ciąg ma-rzeń?...

Latarnik zerwał się nieprzy-tomnie. Czyżby? Ale skąd? Lecz przecież słuch go nie myli. — Wśród nocej ciszy głos się rozchodzi...

Kolenda polska, kolenda! Z Ojczyzny! Rozbiegane oczy pa-

dają na głosnik, skąd przycho-dzą słowa.

„Wszystkim naszym ra-djosłuchaczom, a w szczególno-ści tym, którzy pędzą życie zda-la od kraju na obcych ziemiach, między obcymi ludźmi, składa-my gorące życzenia w dniu wi-gilijnym”

I oto stała się rzecz nieprze-widziana. Michał Przygoda płakał... Płakał gorącymi łza-mi, płakał rzewnie, jak biedne opuszczone dziecko, jak wy-gnaniec zdala od domu, od ukochanej rodziny, od swych blizkich, od przyjaciół. Wspomnił matkę staruszkę opuszczoną. Wspomnił dramat własnego rozdartego serca. I płakał co-raz goręcej, coraz żałośnie, płakał z radością!

Rozstąpiły się ściany latar-ni... razem ze wszystkimi za-siadł przy stole wigilijnym. Wi-żają marzeń... Słodki sen, rze-czywistości... Ze wszystkimi łamał się opłatkami. Życzył wzajemnej pomyślności. Słod-kie słowa pociechy i pełne na-dziei, padały z ust najbliż-szych, z ust ukochanych mu istot. Marzył, czuł się nadmiar szczęśliwym. Ocknął się... W ciasnej izdebce latarnika brzmiały tony chóralnie spie-wanych kolend...

Czytajcie Ogłoszenia w „Dzienniku Chicagoskim”

Poradnik Dobrego Zdrowia.

Referuje Specjalnie Dla Dziennika Chicagoskiego Dr. Michał C. Goy, Którego Biuro Mieści Się Pod nr. 1610 W. North Ave., Przy Ashland Ave. Tel. Arm. 3230.

Dział zawiera artykuły treści ogólnie — pouczającej w dziedzinie zdro-wia oraz odpowiedzi na pytania Czytelników, które mogą być traktowane ogólnie. Na pytania anonimowe nie odpowiadamy. Zapytania adresować należy wprost do doktora Goy, a odpowiedzi szukać w Dzienniku.

UBIERANIE SIĘ STOSOWNIE DO POGODY.

Cała tajemnica ochrony i u-bierania ciała leży w takim u-braniu, które utrzymuje ciało w normalnej temperaturze. Gdy raz kto osiągnął ten cel, wówczas odczuwa wygodę i nie obawia się, że zmarznie, lub za-żębi się.

W ostatnich latach zmiana, jaka zaszła w ubieraniu się ko-biet, była ważnym czynnikiem w polepszeniu ich zdrowia. Ko-bieta dziś, mówiąc ogólnie, jest zdrowszą i silniejszą, niż były jej matki i babki pół wieku te-mu. Można by nawet powie-dzieć, że nowoczesna dziewczyna, czy kobieta nosi obecnie mniej odzieży na sobie, gdy wychodzi na ulicę, niż jej baba, gdy się kładła w wieczór do snu.

Wiele jednak jeszcze jest ko-biet bardzo skłonnych do zazię-bienia się i do innych tego ro-dzaju dolegliwości. Większość tych chorobliwych ataków nale-ży przypisać temu faktowi, że za wiele kobiet nie lubi nosić gumowego obuwia (rubbers). A następnie, gdy zamoczą swe nogi, nie starają się o osuszenie swych stóp i zdjęcie pończoch.

Moda w ubieraniu się mę-zczyzny uległa bardzo małej zmianie i można powiedzieć o-gólnie, że mężczyzna ubiera się dziś prawie tak samo, jak i jego dziadek. Co prawda nie-kóre rodzaje bielizny weim-na-nej należa już do przeszłości i większość dzisiejszych mło-dzieńców i dorosłych mężczyzn nosi różnego rodzaju bieliznę bawełnianą tę samą przez cały okrągły rok, ale w dalszym cią-gu trzymają się jeszcze wszy-skich spodni, kamizelek, bluzek, zarzutek i cięższych palt. I te właśnie części ubrania to wszystko właśnie, co jest po-trzebne, pod warunkiem, że u-żywamy rozsądku przy ich no-szeniu. Gdy nadejdzie jesień i

ZBIERA LAURY

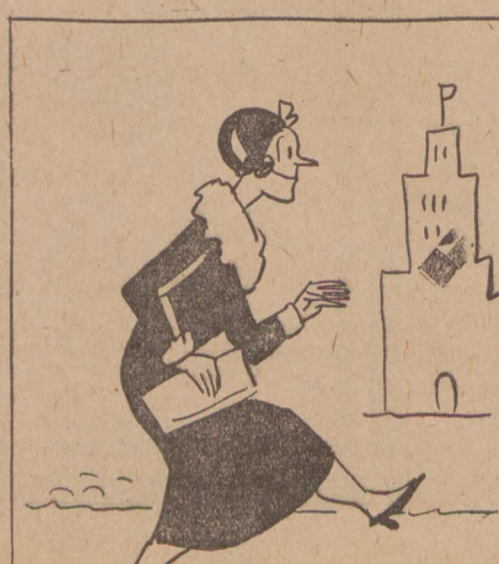
Przez ten tydzień do piątku występująca w teatrze Chica-go, Mania Konopa, córka dra. J. F. Konopy, zbiera laury wy-stępując na scenie z grą na saksofonie, ze śpiewem i tań-cem klasycznym. Była ona do-tychczas przedmiotem licznych owacji.

W szkole.

Nauczyciel przyrody zapytu-je Kalmuckiera: — Słuchaj-no Lolu, jakie należy uczynić kroki, jak się zobaczy wściekłego psa? — Co znaczy jakie? Jak naj-dłuższe...

CZY NIE PRAWDA!

PRZEDSTAWIENIE W TEATRZE „ZGROZA” JEST STANOWCZO NIE-MORALNE I NIENADAJĄCE SIĘ NA POPARCIE SZANUJĄCY SIĘ KOBIETY

Moweaqua Grzebie Ofiary Katastrofy.

Pogrzeb Dawida Colley'a, 69-letniego górnik, który wraz z 53 innymi zginął w fatalnej eksplozji w kopalni węgla w Moweaqua, Ill. Do tej pory wydobyto z kopalni zwłoki 46 górników. (Klisza Tribune).

Dr. Eastman Pozbawiony Praktyki Na Dwa Lata.

Przeciwko Niesumiennej Właścicieli Szpitala Świadczyli Także Poszkodowani Polacy.

Stanowa komisja lekarska uznała wczoraj dr. Lewisa K. Eastmana, właściciela szpitala Keystone, pnr. 1623 N. Kostner ave., winnym uczynionych mu zarzutów: niedostatecznej znajomości rzeczy i zawodowego niedbalstwa, nakłaniania świadków do zeznań na swą (oskarżonego) korzyść, wprowadzania w błąd publiczności, oraz nielegalnego użyczenia swego nazwiska praktykantom bez licencji.

Członkowie komisji lekarskiej zgodzili się jednogłośnie na pozbanienie praktyki oskarżonego na przeciąg dwóch lat w granicach stanu Illinois. Oroczenie natychmiast przesłano do aprobaty p. Michaelowi Walshowi, dyrektorowi stanowego biura rejestracji i edukacji w Springfield. Zawieszenie będzie prawomocne z chwilą złożenia podpisu dyr. Walsh.

Przesłuchy trwały pięć miesięcy.

Proces dr. Eastmana przed stanową komisją lekarską toczył się przez pięć miesięcy, od 6-go maja do 6-go października. Dowody winy przedstawił J. E. Edwards, naczelny inwestor z urzędu rejestracyjnego. Oskarżał podprokurator Philip E. Ringer.

W dwóch wypadkach komisja lekarska uznała niedostateczną znajomość rzeczy i zawodowego niedbalstwa. Postawiony zarzut opiewa, że Eastman zaniedbał 13-letniego Louisa Redigera, z pnr. 5446 Fullerton Parkway, w celu powiększenia kosztów ścigania tychże drogą sądową. Chłopiec umarł. Eastman w tym wypadku powinien był zawołać na konsultację innego lekarza lub doświadczonego chirurga, czego nie uczynił.

Podobne zaniedbanie kuracji zarzucił Eastmanowi Franciszek Pajewski, lat 23, z pnr.

Matka i Matkobójczyni.

Pani Jane King, po lewej, zamordowana przez córkę Annę King, wypuszczoną przed kilku miesiącami ze szpitala stanowego dla chorých umysłowych. Matkobójczyni, po wieczce z domu, zadawała sobie kilka godzin później ciężkie rany tym samym nożem, którym pozabiła życie swą matkę staruszkę.

Były Stróż Złodziejem.

Ujęty z trzema pomocnikami, przysłał się do winy.

Po dłuższym i niebezpiecznym pościgu patrolce policyjnej udało się pochwycić czterech złodziei, którzy na stacji przyznali się do obrabowania sklepu z nowościami, pnr. 3070 Elston ave. W samochodzie aresztowanych policyja znalazła zapas starych monet, znaczki pocztowe, \$60 w gotówce i rewalwer.

Jeden z ujętych, Martin Raymond, lat 32, z pnr. 906 E. 62-go ul., był niedawno stróżem w przyległym do sklepu domu. Innymi są: Edward Harrison, lat 32, i John Collins, lat 22, zamieszkał po tym samym adresem, co Raymond, i William Regan, lat 26, z pnr. 5507 So. Bishop ul.

Samochód, jak się okazało, był skradziony w dniu 25-go listopada Robertowi Walidzie, zam. pnr. 4850 Justine ul. Aresztowania dokonała patrolka, składająca się z trzech policjantów, Jana Skopka, Johna Cunninghama i H. Palmera. Pościg rozpoczął się z krzyżówki Monroe ul. i Western ave., gdzie szajka nie zatrzymała się na sygnał i na widok policyjki zaczęła zmiatać szybko z miejsca.

Wprowadzanie w błąd publiczności. Zarzut wprowadzania w błąd opinii publicznej jest oparty na angażowaniu do praktyk lekarskich na pacjentach i przedstawianiu za lekarzy osobników bez licencji lekarskich.

Otrzymał po Dziadku \$170,777.

Sędzia Lisack kazał wypłacić młodzieńcowi część spadku.

John Lyle Vette Jr., z pnr. 308 Forest ave., Oak Park, po dojeździe do pełnoletności, otrzymał wczoraj \$170,777 z pozostałości \$6,000,000 fortuny po dziadku, Ezry Fahrney'm, fabrykancie lekarstw patentowanych, zmarłym 11-go września, 1930 r. Sędzia Józef J. Lisack, asystent sędziego spadkowego Hornera, gubernatora-elekt, zarządził wypłatę. Vette przybył do sądu w towarzystwie ojca, adwokata, opiekunów spadku. Młodzieniec uczęszcza do prywatnej szkoły lotniczej w San Francisco.

27 OFIAR TRZĘSIEŃ ZIEMI W MEKSYKU.

Meksyk-miasto, 29. grudnia. Spóźnione wiadomości donoszą, że wioska Tomatlan, w stanie Jalisco, została zniszczona trzęsieniem ziemi 19. grudnia i że 27 osób poniosło śmierć, a ponad 50 było rannych. Runął stary kościół hiszpański i większa część domów legła w gruzach.

23 ZABITYCH W NIKARAGUIE.

Managua, Nikaragua, 29. grudnia. — Dwudziestu rebeliantów nikaraguańskich poległo a wielu zostało rannych w bitwie, w której gwardia krajowa, pod komendą oficerów amerykańskich, zadała klęskę siłom powstańczym blisko El Sauce. Gwardziści mieli trzech zabitych i trzech rannych.

78,000 OSÓB NA FLU.

Topeka, Kas., 29. grudnia. — Sprawozdanie stanowego wydziału zdrowia wykazuje, że liczba wypadków grypy i zapalenia płuc wzrosła z 100 do więcej niż 78,000 w ostatnich dwóch tygodniach.

NAUCZYCIELSTWO ŻĄDA POMOCY FEDERALNEJ DLA SZKÓŁ.

Springfield, Ill., 29. grudnia. Stow. Nauczycieli w Illinois przyjęło na 79ym zjeździe do rocznym rezolucję nagłą federalną Finansową Korporację Rekonstrukcji o udzielenie pomocy dystryktom szkolnym. Rezolucja wywala również Krajowe Stow. Edukacyjne do zaproszenia wszystkich innych stanowych organizacji nauczycielskich do kooperacji w apelowaniu do rządowej korporacji finansowej o pomoc lub w agitowaniu za przeprowadzeniem prawa wymagającego udzielenia pomocy szkołom.

Bil przewidujący taką pomoc został już wprowadzony w kongresie na życzenie Ameryk. Federacji Nauczycieli przez sen. George'a z Georgia i sen. J. Hamiltona Lewisa z Illinois.

BIL PIWNY IDZIE W ODWŁOKI.

Washington, 29. grudnia. — Brak kworum w senackiej komisji sędziowskiej stanął wczoraj na przeszkodzie posunięciu naprzód bilu piwnego Colliera. Wzrastające z każdym dniem przekonanie, że Prezydent Hoover zawetuje wszelkie ustawodawstwo piwne, oburza przyspieszenie akcji w przyszłym tygodniu. Senator Norris z Nebraska, prezes komisji, oznajmił, że będzie znów próbował uzyskać kworum w poniedziałek.

Senator Blaine z Wisconsin, jeden z pięciu członków obecnych na wczorajszym posiedzeniu komisji, powiedział, że nie widzi powodu, dla którego komisja ma marnować czas na ustawodawstwo, które, według pogłoszek prasowych, nie uzyska podpisu prezydenta. Sen. Dill, dem. z Wash., zgłosił się z Blainem i Norrisem w żądaniu, aby pełna komisja pospieszyła się z załatwieniem bilu.

Sen. Borah, rep. z Idaho, zaproponował wczoraj podatek od nadwyżki zysków browarniarnych jako poprawkę do bilu Colliera. Oświadczył on, że nie widzi powodu, obawiając się, że ciężkie czasy, dla którego o.

Wydawa końce przemysłu piwnego nie miałyby składać haracz z skarbu federalnego.

Meksyk-miasto, 29. grudnia. — Na konwencji agrarnej w Guanajuato delegaci stwierdzili, że rząd federalny rozbroił połowę z 50,000 agrariuszy w stanach Vera Cruz, Michoacan i San Luis Potosi.

63 centy dziennie dla nauczycieli.

Meksyk-miasto, 29. grudnia. — Ogłaszając federalną statystykę edukacyjną, departament oświaty oznajmił, że jego najbliższym celem jest uzyskanie minimum płacy dziennej dwóch pesów (około 63 centy) dla nauczycieli wiejskich w Meksyku.

PODZIĘKOWANIE.

Niniejszem składamy najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim krewnym, znajomym i tym, którzy jakkolwiek sposobem przyczynili się do ulepszenia pogrzebu najukochańszej żony mojej i matki naszej

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ZWŁOKI ZAGINIONEJ DZIEWCZYNY POD STOSEM SZMAT.

Norwood, Mass., 29. grudnia. — Zwłoki 9-letniej Heleny Keas, zaginionej od niedzieli, znaleziono w piwnicy jej domu pod stosem szmat. Policja ujęła dwóch podejrzanych mężczyzn i zamknęła ich w areszcie prewencyjnym.

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok z domu do kościoła i odprawienie Mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki, miejscowemu organizację Stanisławowi Skibińskiemu i Antoniemu Kosobuckiemu i Józefowi Kosba, panom T. Kamińskiej i D. Mack za śliczny śpiew w kościele, panu W. Gąsiorowskiemu za grę na skrzypcach, Niewiastom Różańcowym i Dworowi Foresterowi Nr. 255 św. Stanisława Kostki oraz panom za niesienie trumny, tym, którzy nadesłali kwiaty i bukiety duchowne i telegramy i pogrzebowemu Feliksowi Gogolińskiemu za uświetnienie pogrzebu, oraz tym wszystkim, którzy się przyczynili do ulepszenia pogrzebu składamy nasze najserdeczniejsze Bóg zapłać.

Franciszek Skupiewicz, mąż; wraz z dziećmi. (Ogl.)

ś. p. Wiktorji Skupiewicz. Szczególnie Wieleb. Ks. Drewniakowi za ekspozycję zwłok

Z DEKOVEN.

Z PARAFI ŚW. WACŁAWA.

W ubiegły wtorek, t. j. dnia 20go b. m. działo szkolna szkoły parafialnej św. Wacława na Dekoven, urządziła swojemu proboszczowi X. T. M. Sampolińskiemu małą niespodziankę z okazji jego imienin. Program składał się z następujących numerów: "Imienin Śpiew", na czele którego stała Irenka Senol i ona również wręczyła, nieco później, śliczny wazon ręcznie rzeźbiony z przedmami różnymi, które nigdy nie wiedzą. Następny numer był: "Zgadnij co my chcemy na Gwiazdkę" kolejno najmniejsze dzieci szkolne występowały i obwieszczały swoje zadanie. Żądania były tak liczne, że trudno było gwiazdce od razu przynieść. Trzeci numer na programie była mowa Heleny Zalazńskiej, 8go stopnia dziewczynki, która w imieniu całej szkoły wygłosiła krótką mowę pod tytułem: "Imienin Zyczenia". Były to życzenia szczere bo pochodziły z serca i ust dziecka, a ujęte w piękną wiązkę, wygłoszone rdzennym językiem polskim. Cztery numer programu: "Wręczenie upominku" od działu szkolnej ślicznego obrazu Wierzy Pańskiej, według odwzoru Leonardo la Vince. Piąty i ostatni numerem na programie było wręczenie koperty z życzeniami i osobistym upominkiem przez pana Antoniego Senola, prezesa tow. Najśw. Imienia Jezusa i prezesa św. Wincentego a Paulo. W końcu gremjalnie zaśpiewano przez wszystkich: Niech żyje nam! Trzeba przyznać, że Wiel. Siostry nauczycielki, aczkolwiek w bardzo krótkim czasie a jednak tak świetnie wyszkoliły dziecko i to wszystko było robione pod ukradkiem, gdyż miejscowy proboszcz wcale się o podobne zaszczyty nie ubiega.

W sobotę, dnia 31go grudnia na zakończenie starego roku w parafii św. Wacława na Dekoven ulicy odbędą się niesporo, okolicznościowe kazanie i błogosławieństwo Najśw. Sakr. Ołtarza. Po nabożeństwie spowiedź św. dla osób starszych, zjazdu w wieku szkolnym, przystąpi do spowiedzi po południu od godziny 3ej.

W ubiegłą środę wieczorem w podkościelnej sali parafialnej odbyło się roczne posiedzenie tow. Najśw. Imienia Jezusa, na którym nastąpił wybór urzędników na rok następny. Prezesem został obrany p. Antoni Senol, zamieszkały pnr. 742 W. Bunker ul., wiceprezesem p. Jan Sus, zamieszkały pnr. 625 W. Bunker ul., sekretarzem p. Władysław Zolna, zamieszkały pnr. 758 W. Bunker ul.; kasjerem p. Józef Niezgod, zam. pnr. 560 W. Bunker ul.; marszałkiem p. Michał Nowak, zamieszkały pnr. 627 Dekoven ul. Po załatwieniu wielu nagłych spraw posiedzenie odroczone. Następnie czynni członkowie tow. św. Wincentego a Paulo pozostali i odbyli krótkie posiedzenie. Ponieważ nagłe sprawy, natychmiastowo musiały być załatwione. Na wniosek p. Antoniego Senola, prezesa towarzystwa postanowiono starać się o powiększenie szeregów członków honorowych tow. św. Wincentego a Paulo.

W parafii św. Wacława na Dekoven ulicy pasterka w tym roku była obczodzona z taką uroczystością jak nigdy dotąd. Aczkolwiek parafia już egzystuje 87 lat. Smyczkowa orkiestra pod batutą pana Jakóba Piwowara, odegrała części solowe a też grama kolęd i własnych utworów na Boże Narodzenie. W orkiestrze brali udział następujący panowie: Jakób Piwowar i Jan Piwowar, Józef Stoch i Władysław Krawczyk, którzy grali na skrzypcach; na klarnecie gari p. Józef Dynda; na kornecie p. Franciszek Kowalik; na trombonie p. Jan Kowalik; na basach p. St. Wall. Trzeba przyznać iż zdawało się człowiekowi, iż jest w nadziei skłaj kralnie tak świetnie popisują się panowie muzykanci. Zresztą są to zawodowi muzycy i w dodatku unię, więc w dniu Bożego Narodzenia polska dusza obudziła się w pol-

Planują Pomoc dla Rodzin Zabitych Górników.

Miejski komitet ratunkowy w Moweaqua, Ill., na naradzie z prezesem unji górniczej, Johnem L. Lewistem. Fatalna eksplozja pogrzebała w sobotę w kopalni 54 górników. Zwłoki 39-ciu wydobyto na powierzchnię, los pozostałych 15-tu jest nieznany. (Kilisa Tribune)

skim cieie i dla tego tak świetnie przygrywali Nowonarodzonemu Dzieciatku. Można też było zauważyć że nie jeden polaczek był zrozozony szczerze i zamiar radości. Miejscowy ksiądz proboszcz T. M. Sampoliński nieomieszkał publicznie zaraz w kościele podziękować muzykantom a obecnie łamami niniejszego pisma składa serdecznie podziękę, przez staropolskie Bóg zapłać!

Suma w Boże Narodzenie, która odbyła się o godzinie 12, jak zwykle, w której brali udział następujący śpiewacy:— Marja Brzozowska, Wanda Buś, Irena Cygan, Marja Grabka, Helena Kotowicz, Rozalia Kotowicz, Juljanna Mazurek, Paulina Niewińska, Albina Niezgoda, Bronisława Nowak, Bronisława Potępa, Józefina Potępa, Genowefa Skop, Zofia Skowrońska, Blanka Smocek, Zofia Smocek, Aleksandra Trzeciak, Anna Trzeciak, Władysław Waleista, Zofia Wiśniewska, Józefina Zolna, Marja Zolna, Helena Zumer i panowie Wincenty Skiba i Władysław Zolna pod batutą panny Heleny Piwowar, która po śmierci p. Jana Geringera objęła miejsce organistki, i bezinteresownie swoją rolę odgrywa, była tak budująca i tak szczerze wysłuchana, że opisać to jest rzecz prawie nie możliwa. Dla tego też cała parafia wróży iż przyszła gwiazdka w świecie mbycznym, w Polonji na wychodźwie będzie panna Helena Piwowar z Dekoven ulicy. Trzeba zaznaczyć, że jest to młodziutka panienka, bo zaledwie liczy 17cie wiosen i jeszcze uczęszcza do Akademji a też do konserwatorium muzycznego w Chicago, a jednak jest tak uzdolnioną pianistką, że niema utworu, którego by po mistrzowski nie odegrała. Ponieważ Chór św. Cecylii przy parafii św. Wacława na Dekoven ul., tak dzielnie popisyje się swoją pracą, dla tego miejscowy X. T. M. Sampoliński publicznie dziękuje wszystkim przez staropolskie Bóg zapłać!

Na liście chorych znajduje się mała Irenka Senol zamiesz-

Plan Organizacji Adwokatów Polskich.

CHODZI O STWORZENIE ZWIĄZKU KRAJOWEGO. Na posiedzeniu ścisłego zarządu Stow. Adwokatów Polskich w Chicago, odbytem 22 grudnia, w lokalu miejscowej Izby Adwokackiej, prezes, adw. Leon C. Nyka, zaproponował stworzenia organizacji krajowej (national). Myśl spotkała się z uznaniem uczestników zebrania i w rezultacie postanowiono poczynić w tym kierunku odpowiednie kroki.

Wobec tego prezes adw. Nyka zwraca się za pośrednictwem prasy polskiej do wszystkich adwokatów polskiego pochodzenia w Ameryce, aby okazali zainteresowanie w odniesieniu do ruchu organizacyjnego wopśród prawników praktykujących na mocy przyznanej im licencji, oraz żeby ewentualnie zgłosili swój akces do Stow. Adwokatów Polskich z siedzibą w Chicago, lub też tworzyli lokalne grupy w poszczególnych ośrodkach polskich.

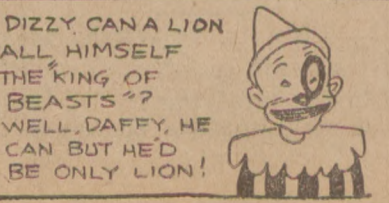
Korzystając z przypadającej wystawy wszechświatowej w Chicago, adw. Nyka proponuje urządzić pierwszy zjazd adwokatów polskich z całego kraju. Miejsce stowarzyszenia adwokatów korzysta z przywileju odbywania swych posiedzeń w Chicago Bar Assn., gdzie też niezawodnie będzie ono w stanie gościć i podejmować kolegów i gości, którzy przybyliby w tym czasie do Chicago dla wzięcia udziału w zjeździe, jak i w celu zwiedzenia wystawy. Zainteresowani adwokaci polscy proszeni są o łaskawe skomunikowanie się z adw. Leonem C. Nyką, 2756 N. Kimball ave., Chicago, Ill.

SEZ YOU

True False Score	
1. The colors of the flag of France are red, white and black.	
2. The luminous envelope of the sun is called the photosphere.	
3. Charles Evans Hughes is United States ambassador to Spain.	
4. Pre is a prefix meaning after.	
5. The first explorers of New Mexico were English.	
6. Retro is a prefix meaning back, or backwards.	
7. Scullion is a preparation of food.	
8. "Ich dien" is German for "I serve".	
9. Chester A. Arthur was the 20th president of the United States.	
10. One ton of coal is equivalent to two cords of wood for steam purposes.	
TOTAL	

Here's how to get your intelligence score: If you think a statement is true, place a check beside it in the column headed "True". If you think it false, place a check beside it in the column headed "False". After you have completed the questions look up the correct answers and put 10 down in the "Score" column every time you are correct. A perfect score is 100.

ZEBRANIA I POSIEDZENIA

Z Chóru panien Halka.

Roczne posiedzenie Chóru Panien "Halka" Nr. 29 Zw. Śp. Pol., odbędzie się w piątek, dn. 30go grudnia, w sali parku Eckhardta, Chicago, ave. i Noble ul. Ważne sprawy śpiewaczki są do załatwienia, a także i wybór zarządu.

Jutro wieczorem w sali parafialnej św. Fidelisa, — przy Hirsch blvd. i Washtenaw ave. odbędzie się przedroczne posiedzenie Polsko-Amerykańskiego Demokratycznego Klubu 31-szej wardy, na którym odbędzie się wybór nowej administracji. — Informuje nas prezes klubu tegoż, p. Franciszek J. Kruppa, iż wstęp na sale będą mieli tylko członkowie, którzy otrzymali pocztówki, które muszą być oddane przy wejściu do sali marszałkom.

Dziś wieczorem w sali Augustyna, pnr. 1259 Cornell ul., odbędzie się przedroczne posiedzenie Klubu Polsko-Amerykańskiego Obywateli, na którym odbędzie się wybór nowych urzędników. Klub liczy przeszło osiemset członków, jest najliczniejszym i najzasobniejszym klubem w Chicago. Prezesem obecnym jest p. Józef Smolka, a sekretarzem p. Fr. Kruppa.

Od Klubu Łęczan!

Posiedzenie Klubu odbędzie się zamiast w środę, w poniedziałek, dnia 2go stycznia, w sali ob. Jana Kuli, 1824 Augusta blvd. Będzie to posiedzenie instalacyjne, na którym zaszczytnie zasiadą obecnością ks. Bartłomieja Sławińskiego, gość z Polski co dopiero przyjechał, oraz nasz rodak i honorowy członek Klubu. Początek posiedzenia po południu, o godzinie 3iej. — St. Sokół, prezes; T. Placek, korespondent.

GRECY W AMERYCE CHCĄ POMÓC OJCZYŹNIE.

Stevens Point, Wis., 29. grudnia. — Grecy amerykańscy będą próbowali zapłacić zaległą ratę długu Grecji w Stanach Zjedn., jeżeli powyższy tutaj plan się przyjmie. 50 mieszkających pochodzenia greckiego zapoczątkowało ruch przez złożenie \$100 i sformowanie towarzystwa, które ma zbierać donacje od około 500-000 Greków mieszkających w Ameryce. Zaległa rata Grecji wynosi \$500,000.

PANNA MORROW WYSZŁA ZA ANGLIKA.

Englewood, N. J., 29. grudnia. — Panna Elizabeth Morrow, córka zmarłego senatora Dwight W. Morrowa i siostra pani Lindberghowej, poślubiła

SEZ YOU Answers

- False. Red, white and blue.
- True. 3. False. He is chief justice of the United States supreme court.
- False. Spanish in 1598.
- True. 7. False. Scullion is a servant employed in the mental work of a scullery.
- True. 8. False. Twenty-first president.
- True.

wczoraj p. Aubrey Neil Morgana z Cardiff, w Walji. Ceremonia ślubna odbyła się w domu matki panny młodej, w obecności szczerłego grona świadków, między nimi pułkownikostwa Limberghów.

RATUJCIE!

W domu pnr. 1638 Augusta blvd. mieszka rodzina Janostwa Pudysz, której ojciec już dłuższy czas bez pracy. Jeśli gdzie to tam potrzeba pomocy. W zeszłym tygodniu mylnie podaaliśmy nazwisko tej rodziny. Było podane Szule, a miało być Pudysz. Pukamy do serc litościwych i wspaniałomyślnych. Kto może, niech wesprze, niech dopomoże.

Grecja Nie Pozwoli na Apelację.

DECYZJA W SPRAWIE INSULLA JEST OSTATECZNA.

Ateny, Grecja, 29. grudnia. — Pisma greckie rządowe i o-pozycyjne, jednomyślnie chwaliły mądry wyrok sądu w Atenach w sprawie Insulla, b. chi cagaskiego magnata. Organ rządowy „Vradini” zamieścił wczoraj artykuł, w którym oświadczają, że żadnej apelacji w sprawie Insulla nie można wnieść, gdyż decyzja sądu jest ostateczna, która obowiązuje również rząd. Gdyby sąd przychylił się do żądania władz amerykańskich, rząd grecki mógłby zmienić dekretem decyzję, lecz wobec przychylnego dla Insulla wyroku, rząd nie ma zamiaru zmieniać decyzji, nie chce występować wbrew opinii publicznej i sentymentu, jaki panuje w całej Grecji dla b. magnata.

Charles A. Bellows, asystent prokuratora stanowego, wysłany do Grecji w celu sprowadzenia Insulla do Ameryki, wraca do domu, aby złożyć raport, że „sprawę przegrał”. Jego pomocnik Andrew J. Wlachos, również asystent prokuratora stanowego z Illinois, pozostanie jeszcze w Atenach.

SENAT OTWIERA PRZESŁUCHI W SPRAWIE 5-DNIOWEGO TYGODNIA.

Washington, 29. grudnia. — Sen. Norris, prezes komisji śledczej, oznajmił, że przesłuchanie w sprawie bilu senatora Blacka z Alabamy, przewidzianego 5-dniowy tydzień i 6-godzinny dzień pracy w przemyśle, rozpocznie się 6. stycznia.

Norris stanie na czele podkomisji, która poprowadzi przesłuchanie. Inni członkami podkomisji będą senatorzy Borah, Robinson, Walsh i Black. Przesłuchanie będą gruntowne i potrwać mogą do marca.

Bil Blacka zabrania przesyłania w handlu międzynarodowym każdego artykułu wyprodukowanego w Stachach Zjedn., przy którym jakakolwiek osoba była zatrudniona więcej niż 5 dni w jakimkolwiek tygodniu lub więcej niż 6 godzin w jakimkolwiek dniu.

DIECECJA W SEATTLE STRACIŁA SWEGO PASTERZA.

Biskup O'Dea zmarł w dwa dni po złotym jubileuszu kapłaństwa.

Seattle, Wash., 29. grudnia. — X. Biskup Edward J. O'Dea, Pasterz tutejszej diecezji, zmarł tu w dzień Bożego Narodzenia, w dwa dni po złotym jubileuszu otrzymania święceń kapłańskich. Był on najstarszym biskupem w Stanach Zjednoczonych pod względem lat służby, został bowiem konsekrowany na biskupa w 1896.

Na parę dni przed śmiercią, zmarły dygnitarz Kościoła otrzymał list podpisany przez Piusa XI., w którym Ojciec św. przesłał mu słowa pochwały i uznania za niestrudzoną pracę w Winnicy Pańskiej oraz swoje apostołskie błogosławieństwo.

Pogrzeb zmarłego biskupa odbędzie się dzisiaj z katedry św. Jakóba.

PRZEŁYŃAŁ ATLANTYK W 25-STOPOWEJ ŁODZI.

Miami, Fla., 29. grudnia. — Alfons Moller Hansen, 26-letni „Viking”, wprowadził wczoraj do tutejszego portu swoją 25-stopową barkę „Mary Jane”

kompletując samotną przeprawę z Norwegii. Hansen odpłynął z Oslo 4. sierpnia zabierając jako towarzyszy psa i kota.

ZWŁOKI ZABITEJ KOBIETY PRZED DRZWIAMI SZKOŁY.

Muscogee, Okla., 29. grudnia. — U wejścia do tutejszej szkoły średniej znaleziono zmasakrowane zwłoki Mary Wolfenberger, lat 45, modystki. Ślady na podwórzu szkolnym wskazywały, że zabójca włókł ciało swej ofiary na dystansie 50 kroków. Śledztwo w toku.

WIENIE NA GROBIE WOODROW WILSONA.

Washington, 29. grudnia. — Kilka wieńców, między nimi jeden od Prezydenta Hoovera, złożono wczoraj na grobowcu Woodrow Wilsona w katedrze washingtonskiej. Była to 76ta rocznica urodzin Prezydenta z czasów wojny światowej. Zauważono również wieńce od pani Wilson oraz od Towarzystwa im. Wilsona w New Yorku, Kalifornji i Michigan.

RZĄD ZWRÓCIŁ 80 MILIONÓW W NADPŁACONYCH PODATKACH.

Washington, 29. grudnia. — Rząd federalny oznajmił, że zwrócił podatnikom sumę \$80,583,504 w ściągniętych nielegalnie lub przez omyłkę podatkach za rok fiskalny 1932. W zeszłym roku rząd zwrócił \$69,476,932, a w 1930 oddał podatnikom \$126,836,333 w nadpłaconych podatkach. Największą sumę, \$2,960,000, zwrócono kompanji United Fruit w Bostonie.

OSTRZEŻENIE!

Włóczy się po domach naszych Czytelników pewien oszust i wydrwigrosz, który wywodzi nekrologi z Dziennika Chicagaskiego, nalepja na inny trawlszy papier ozdabia je formą obwódką i udaje się do domu żaloby, żądając za to pewnej zapłaty, a co najciekawsze, powołuje się na Dziennik Chicagowski, iż go tam przysła-

no. Rodacy i Rodaczki! Strzeżcie się takich kłamców i oszustów, szkodzących Piśmu naszemu. Zarząd Dziennika Chicagaskiego nikogo do takiej roboty nie upoważnia. Radzimy o takim ptażku nam donieść, a my się z nim załatwimy.

Zrozumiała radość.

— No, ciekawym, co cię tak dzisiaj ucieszyło. Tak ci się dobrze powodzi?

— E, gdzież tam! Wróciłem właśnie od dentysty.

— No i to cię tak ucieszyło?

— Naturalnie, bo go nie zastałem; właśnie wyjechał, a jestem mu winien...

Silna wola.

— Może zapalił papierosa?

— Dzięki, dałem sobie dziś słowo honoru, że nigdy już nie będę palił.

— No to schowaj go sobie na jutro!

Drobne Ogłoszenia

ROZMAITE

CZEŚCI pieców, furnosów i boilerów, „hot water coils”, nikujemy. 697 Milwaukee ave. Margolis. t.s.x

EXPERT Radio obsługa \$1.00. Humboldt 4808.

POŻYCZKI

Jeżeli POTRZEBUJECIE PIENIĘDZY na pożyczkę w wysokości \$50.00 i więcej bez komisyjnego. — Latwe Spłaty. Także Pożyczki na Akcje i Bondy.

G. KOPPEL 2434 W. Division ul. blisko Western Ave. Telefon Brunswick 5968.

POTRZEBA \$2,500 na pierwszy morgocz na dobry budynek. Proszę zgłosić się pod adres 1548 N. Paulina ul. 31

POTRZEBUJE \$9,000 na pierwszy morgocz na parowozowy 6 mieszkaniowy dom. 1232 N. Washtenaw Ave.

Drobne Ogłoszenia DO WYNAJĘCIA

LOGAN SQUARE

Do wynajęcia 6 pokojowe widne mieszkanie, 2gie piętro, 2710 N. Whipple-street, Belmont 0022. 28-31

2 POKOJE do wynajęcia, ustęp. — 1117 N. Paulina ul.

POKOJE tmeblowane, parą ogrzewania, tania. 1562 N. Damen Ave. 30

DO Wynajęcia 4 czyste pokoje, pięciem ogrzewanie, tania. 1342 No. Lincoln ul.

POTRZEBA dziewczyny doświadczonej, młodej, dobrej dom, mały apartament, 1 dziecko, \$3.00. S. Cholden 3315 N. Karlov ave.

POTRZEBA dziewczyny do ogólniej domowej roboty. E. J. Homatcz, 3270 Palmer ul.

POTRZEBA balwierza zaraz. 1839 W. Chicago ave.

POTRZEBA męczyznę do europejskiego wyrobu wełny, mała robota. 1524 W. 17ta ul., Canal 6228.

POTRZEBA dziewczyny do domowej roboty. 1750 W. Division ul. Noble.

POTRZEBA kelnerki. 1721 Division ulica.

POTRZEBA kobiety do domowej roboty. 1448 Holt ul. A. B., front na 2 piętrze. Zgłosić się wieczorem.

POTRZEBA panienkę na kurs pielęgniarstwa w prywatnym szpitalu. Po informacje prosimy telefonować pomiędzy 1-szą a 5-łą po południu: Oakland 2551.

POTRZEBA młodej kobiety do zajmowania się odbiorcami i sprzedawania, \$5 na początek, Savoy Tailors, 1304 Morse ave.

POTRZEBA dobrego balwierza. 1046 W. Chicago Ave.

POTRZEBA dziewczyny pokojówki w biurze lekarskim. Tel. Dearborn 2882.

POTRZEBA młodej dziewczyny do lekkiej domowej roboty, Mrs. Golub, 1401 N. Artesian Ave., 2gie piętro.

POTRZEBA dziewczyny do domowej roboty, pozostać na noc, dobry dom. Canal 6916.

POTRZEBA dziewczyny do ogólnej domowej roboty, musi pozostać, 2145 Evergreen Ave., 3cie piętro.

\$30.00 GOTÓWKĄ zapłacę za każdą całą książkę z Polskiej Pocztywaty Kasy Oszczędności. S. Kafara, 1913 Hervey ul., przy Damen ave., blisko Armitage ave. 29-31

POTRZEBA dziewczyny do domowej roboty, musi pozostać, 1352 S. Kedzie Ave. Harris.

POTRZEBA dziewczyny do ogólnej domowej roboty. Dobry dom, pozostać na noc, Keystone 1206.

POTRZEBA dziewczyny do domowej roboty. Solomon, 5037 N. Harding ave.

POTRZEBA młodej dziewczyny do ogólnej domowej roboty, dobry dom, mała zapłata. 1501 So. Kedzie Ave.

KUPNO I SPRZEDAŻ

ROZMAITE

NA SPRZEDAŻ ogrzewacz, „show case” i motor pod kofa sity. 1003 N. Ashland ave.

TODAY'S CROSS WORD PUZZLE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12				13					14	
15				16					17	
18				19					20	
21	22	23	24	25	26	27	28	29		
30				31					32	
33				34					35	
36	37	38	39	40	41	42	43	44		
45				46	47		48			
49				50			51			
52				53			54			55

ACROSS

- Wharf
- Obstinate
- Perennial plant
- Boys' name
- Lofty jutting rock
- Have confidence
- Coarse, rigid hair
- Scraps of literature
- Comfort
- President of U. S.
- Repaired
- Upper extremity
- Perceives
- Sextet
- Fuse
- Adopted son of Mohammed
- Severed
- Vice president of U. S.
- River mouth
- Calm
- Make a tour
- Crude metals
- Pronoun
- Father
- Island (post.)
- Title of respect
- Stephen — educator
- Dregs
- Affirmative
- Want

DOWN

- Rapid onset
- Oleomargarine (abbr.)
- Roman patriot
- Coguer
- Begin
- Age
- Vagabonds

\$25 do \$300 Po Legalnej Racie
POŻYCZKI
NA PENSJE, MEBLE LUB AUTO
POUPNIE
Przyka obsługa. 10 do 20 miesiecy na spłaty. Nie potrzeba pościadać realności by uzyskać pożyczkę u nas. Przydział i prawnicze. 46. Drogę 9 ulicę par. 1212 N. ASHLAND AVE. między 10 i 11. Główny ofisowe ud 6.30 Rano do 5.30 Wieczorem.

LOCAL LOAN CO.
1212 N. ASHLAND AVE. 4018 MILWAUKEE AVE. 1 N. CRAWFORD AVE. 8 N. OGDEN AVE.

KUPNO I SPRZEDAŻ

ROZMAITE

PLACIMY gotówką za stare złoto, złote zęby. Warszawski Złotnik, 1617 Robey ul., przy teatrze Banner.

RADJO

EKSPEKT radio obsługa, na wszystkich wyrobach, bardzo przystępnie. Robota gwarantowana. 2245 W. 21-awa ul. Telefon Canal 6556. 29-31-3

NOTATKI REPORTERA

Wróbel na probacji po aresztowaniu.

Jan Wróbel, lat 26, zamieszkały p. nr. 1420 West 49ta ulica, wczoraj stając przed sędzią Paddenem w sądzie „Felony Court” wyznał iż jest bez pracy i że skradł pociąg elektryczny i \$2 dla dzieci swoich, aby i one coś miały na Gwiazdkę. Nie mógł znieść tego, aby dzieci jego z powodu bezrobocia miały cierpieć. — „Czułem się bardzo przygnębiony”, mówił Wróbel do sędziego, „gdy pomyślałem, że troje dzieci moich będzie musiało zapomnieć o podarkach. Wszedłem zatem do sklepu spółki Commonwealth Edison Co., 4834 South Ashland avenue, skradłem pociąg i \$2 w gotówce. Ale nim do domu z tem przybyłem zostałem aresztowany.” — Sędzia Padden stawiał Wróbla na probację.

Siedmiu uciekło ze szkoły poprawczej.

Policja chicagowska dzisiaj poszukuje siedmiu chłopaków, którzy wczoraj uciekli ze szkoły poprawczej w St. Charles. Skradli oni automobil w pobliżu miasta Aurora, a choć ścigani przez policjanta stanowiącego na motocyklu zdolali uratować się od ponownego aresztowania i do tej pory bują jeszcze na wolności.

Górny, a nie Detloff woźnym sędziego Klarkowskiego.

Według informacji podanej nam z kwatery Polskiego Klubu Demokratycznego 14 wady, podaliśmy przed paru dniami, wiadomości, że Józef Detloff, skarbnik tegoż klubu, został zamianowany osobistym woźnym sędziego Stanisława Klarkowskiego. Wiadomość ta jest mylna, gdyż woźnym sędziego Klarkowskiego był i nadal pozostaje Kazimierz Górny.

RATUNKU RATUNKU BO JUŻ WYTRZYMAĆ NIE MOGĘ

Tak skarży się Wasz Zoladczek — nieborak.

Po świątecznych biblacjach i nadużyciach tak w jadł jak i w napoju — musimy spieszyć z ratunkiem naszym Zoladczekowi NATYCHMIAST.

Nie masz na święcie lepszego pomocnika dla Zoladki jak ta znana — sławiona i ułubiana herbata Z. G. Herbs No. 17-ty.

Pomaga ona w trawieniu, wzmacnia wroto i nerki i wyzyski Wam cały system z nagromadzonej kwasów — gazów i innych nieczystości, które na Zoladku i w kielich Wam zjadły i nie chcą się ruszyć.

Spieszyć więc zaraz zakupić paczkę herbaty Z. G. Numer 17-ty — tej dobrodziejki zdrowia. Ta herbata jest teraz wyrabiana w czterech silach — słabsza, mocniejsza, podwójnie silna i najmocniejsza, a więc nucznie wybrać taką jakiej Wasz Zoladczek wymaga.

DO NABYCIA JEDYNIJE U
Z. G. HERBS CO.
1125 Milwaukee Ave.
A NA TOWN OF LAKE
Z. G. HERBS CO.
4845 S. Ashland Ave.

Słuchajcie naszej godzinny radiowej w każdy czwartek od 5tej do 6tej ze stacji W.G.E.S. Piękny program.

Na Ślubnym Kobiercu.

Panna Elizabeth Morrow, siostra pani Lindberghowej i p. Aubrey Neil Morgan z Cardiff, w Walji, połączyli się węzłem małżeńskim w Englewood, N. J. Zdjęcie zrobione ostatnio przy lądowaniu pary naręczonych w Plymouth, w Anglii. (Kliska Acme)

Nowy Zarząd Polsko-Czeskich Cmentarzy.

Odbiło się onegdaj roczne zebranie księży proboszczów z archidiecezji chicagowskiej, na którym po załatwieniu wszelkich formalności, wybrano nowy zarząd w skład którego wchodzi: ks. dr. Aleksy S. Górski, proboszcz parafii św. Brunona, prezes; ks. Michał Buc, proboszcz parafii Różańca św. (słowackiej), wiceprezes; ks. Franciszek Kulicki, proboszcz parafii św. Turebjusza, sekretarz; ks. Marcin Krizka, proboszcz parafii Matki Boskiej Dobrej Rady (czeskiej), sekretarz; ks. Szczepan A. Bubacz, proboszcz parafii św. Szczepana, kasjer. Zarządca cmentarza św. Wojciecha został wybrany ks. Jan Drzewiecki, C. R., proboszcz parafii św. Stanisława Kostki. Zarządca cmentarza św. Krzyża został wybrany ks. Cyril Kita, O. M. C., proboszcz parafii św. Bronisławy w South Chicago. Zarządca cmentarza Zmartwychwstania Pańskiego wybrany został ks. Tomasz Sampolnicki, proboszcz parafii św. Wacława na De-koven. Honorowym prezesem jest konsultor diecezjalny ks. pralut Tomasz P. Bona.

Po aresztowaniu farmerów „susi” agencji w tarapatach.

Agenci prohibicyjni na farmie Dickinsona w pobliżu Dundee, Ill., aresztowali wszystkich farmerów za przekroczenie prawa „suchego”. Było w aresztach siedmiu przestępców, a jeden z nich nie mógł złożyć kaucji w sumie \$2,000. Na farmie pozostało 40 krów bez opieki. Ani Elliot Ness, główny agent „suchy”, ani jego pomocnicy na dojeździe krów się nie znają. Wicepo dokonaniu aresztowania farmerów znaleźli się w tarapatach. Wywabili ich z kłopotu aresztanci gdy o kaucje się wystarali i wypuszczono ich na wolność. Aresztowani byli: bracia Elmer i Władysław Rudziński, G. A. Sandbloom, William Perry, Sam Tusta, Franciszek Tadin i Everett Tahlark.

Muzeum Field'a będzie w dzień Nowego Roku otwarte.

Dla gości z miasta i pozamiejskich dyrekcja Muzeum Field'a zdecydowała, iż ten gmach wystawowy będzie w dzień Nowego Roku otwarty od godziny 9tej rano do 4:30 po południu.

Listy z Polski na głównej stacji pocztowej.

Niżej podani niechaj się zgłoszą w tych dniach na główną stację poczty chicagowskiej po listy z Polski. Poszukiwani są: 13 Grzegorzewski K. M.; 25 Moskal Anna; 27 Olezyk Feliks; 32 Skon pani H.; 36 Trzeński Stefan; 39 Zuba Józefa. Główna stacja poczty chicagowskiej znajduje się przy narożniku West Adams i South Clark ulice.

Popierajcie Tych Którzy Sie Ogłaszają w „Dzienniku Chicagowskim”

Z BRUNONOWA

W przyszłą niedzielę, tj. w dzień Nowego Roku, zbiorą się po południu do sali parafialnej Niewiasty Różańcowe, na do-ręczną instalację nowo obranych urzędników. Wczoraj zaś odbędzie się wielka zabawa taneczna Niewiast Różańcowych, w sali parafialnej, na którą wybierają się starzy i młodzi. Bilety są po 25c. Cały dochód z tej afery przeznaczony na korzyść parafii.

Na podziękowanie Panu Bogu za łaski odebrane w roku starym, odbędzie się w przyszłą sobotę, w kościele św. Brunona, o godzinie 7:30 wieczorem uroczyste nabożeństwo z wystawieniem Najśw. Sakramentu. Kazanie zastosowane do okoliczności wygłosi ks. proboszcz dr. Aleksy S. Górski.

Na ostatnim posiedzeniu Tow. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, należące do Wolnych Polek na Ziemi Washington, wybrano nowy zarząd w skład którego wchodzi: M. Kalinowska, prezeska; J. Jurczak, wiceprezeska; M. Sendziak, sekretarz; Józefa Soja, sekretarz; Karolina Kędzior, kasjerka; Józefa Bojda, M. Kwiek i K. Wojcik, opiekunka kasy; pani Ochman i pani Weronek, marszałkownie. Posiedzenia tego towarzystwa odbywają się w trzecią niedzielę miesiąca w sali parafialnej.

Ks. proboszcz dr. A. Górski, serdecznie składa dzięki wszystkim tym, którzy złożyli ofiary gwiazdkowe, podczas świąt Bożego Narodzenia.

Mile rozbrzmiewały nasze ulubione koledy w świątyni Brunonowskiej, w uroczystość Bożego Narodzenia. Do śpiewów chóralnych przystępowały orkiestra smyczkowa. Na skrzypcach grał: dr. C. A. Frankiewicz, dentysta, Leon Zarembski, Lambert Putlak i p. Gabryel. Na organach miejscowa organistka panna Franciszka Wirtel. Głosy żeńskie w głosami męskimi zlewały się w jedną piękną harmonię.

Do powagi i oroku w wielkiej mierze przyczyniły się kwiaty i drzewka zarówno wokoło „Złobka” jak i na ołtarzach ozdobione różnokolorowymi lampkami, świecami i oświetleniem elektrycznym. Za-sługa w tem, głównie należy się naszym czełgodym Siostrzom Felicjanom, które nie tylko dzieliły pracy, nie też dziwnego, że praca ich uwieczniona została pożądanym skutkiem.

Wszystkie Msze św. w przyszłą niedzielę, w uroczystość Nowego Roku, odbędzie się według zwykłego porządku niedzielnego, a mianowicie: o 7, 8:30, 9:30 i o 10:30. Suma z wystawieniem Najśw. Sakramentu.

Nauka w szkole naszej, po ferjach świątecznych, rozpocznie się we wtorek, dnia 3go stycznia, o zwykłym czasie. Niechaj wszystkie dzieci do szkoły pospieszą.

Wczoraj na cmentarzu

Dom Zniszczony Przez Wybuch Kotła i Gazu.

Zniszczenie dokonane przez wybuch 50-galonowego kotła i gazu pnr. 2225 N. Mansfield Ave. Wskutek odniesionych ran podczas eksplozji, Emil Lo-chise, lat 33, zmarł w szpitalu. Śledztwo ustaliło, iż Lochise zainstalował kotłociąg i połączył go rurą gazową przed gazemierzem. Połączenie musiało być niepoprawne i gaz musiał się naciekać, poczem zapalił się ognia pod kotłem. Jednocześnie eksplozja i kotłociąg.

Z POLSKIEGO SIEROCIŃCA ŚW. JADWIGI.

Na posiedzeniu administracji Stow. Opieki nad Sierotami, odbytem w dniu 20go grudnia, uchwalono rezolucję i przyjęto ją jednogłośnie. — Względem śmierci byłej dyrektorki i zarazem sekretarki s. p. Antoni-ny Baranowskiej.

Na wniosek X. pralata Tomasa P. Bony, uchwalono ofiarować Mszę św. za dusze zmarłych dyrektorów i dyrektorek Stow. Opieki nad Sierotami.

Nowa sala gimnastyczna, którą obecnie buduje zarząd sierocińca pod kierownictwem zarządcy i kapelana X. Franciszka Ruscha, jest na ukończeniu. Spodziewamy się, iż uroczyste poświęcenie tegoż budynku odbędzie się w niedalekiej przyszłości. Poświęcenia prawdopodobnie dokona Jego Eminencja X. Kard. Jerzy Mundelein, D.D.

Co Słychać Na Polonji

Tow. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy nr. 160 Związku Polek w Am., będzie obchodziło 20-tą rocznicę swego istnienia, w niedzielę, dnia 19go lutego. Towarzystwo założone zostało na Kantonie. W dniu tym na Kantonie odbędzie się dziękczynne nabożeństwo a bankiet jubileuszowy w sali Stefanika. Prezeską jest pani Ludwika Liza. W skład komitetu uroczystości wchodzi: G. Starzyk, przewod., Z. Kleca, Z. Bobowska, A. Tynus i J. Cyrek.

Tow. Korony Polskiej nr. 317 Zjednoczenia, urządza wieczorne instalacyjny w niedzielę, dnia 22go stycznia, w sali A. Latki, przy Huron i Noble ul. Początek o godz. 4ej po południu.

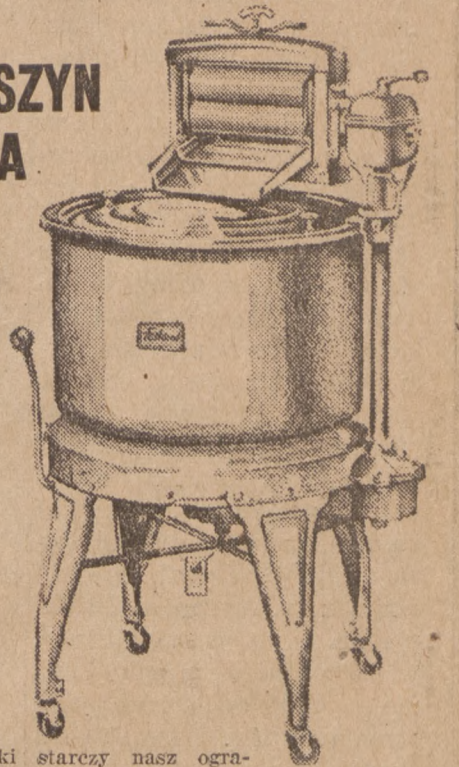
Jednolite rekolacje dla panienek i młotek w Domu Siostr Zmartwychwstane w Norwood Parku, odbędą się w niedzielę, dnia 29go stycznia. Rozpoczyna się Msza św. o godzinie 10ej rano, a zakończy się o godzinie 5ej po południu. Po informacji można pisać do Siostr Zmartwychwstane, — 7432 Talcott ave.

Wyprzatnięcie

FEDERAL MASZYN DO PRANIA

\$69.50 gotówką

\$4.50 ZADATKU
\$4.50 Miesięcznie z rachunkiem za światło

Specjalna oferta, tylko dopóki starczy nasz ograniczony zapas tych okazowych maszyn ze sklepu. Stanowczo tak dobre jak nowe. EDISON OBSŁUGA gwarantowana. Oczekaj porcelanowa balja. Posuwana wytrzymała z balonowymi wałkami, która wykreca białinę w obie strony.

Elektryczne Aparaty Do Prasowania — do zakładania na szpuki od wyżymczki u powyższych maszyn do prania. Specjalna cena kombinacyjna za aparat do prasowania i maszynę do prania, \$99.50 gotówką; albo \$5 zadatku i \$5.80 miesięcznie.

COMMONWEALTH EDISON ELECTRIC SHOPS

W Śródmieściu—72 W. Adams St. — 132 So. Dearborn St.
Wszystkie Telefony: RANDOLPH 1200—Locals 66, 53.
SKŁADY FILIALNE OTWARTE W SOBOTY AŻ DO 9:30 WIECZOREM
Broadway—452 Broadway
Irving Park—4834 Irving Park Blvd.
Logan Square—2018 Milwaukee Ave.
Madison-Crawford—4231 W. Madison St.
Roseland—11116 So. Michigan Ave.
Do wszystkich zakupów na spłaty dołóż się koszt za przeniesienie konta.
WYDAJEMY FEDERALNY KUPONY

ZASYŁAM SERDECZNE ŻYCZENIA
SZCZĘŚLIWEGO NOWEGO ROKU
Wszystkim Moim Odbiorcom i Przyjaciółom oraz Towarzystwom
Franciszek Szalinski
2978 Milwaukee Ave. Tel. Spaulding 7974
Przy każdym zakupie przed Nowym Rokiem daję piękne prezenty.

BAL SYLWESTROWY

— urządzi —
Klub Młoda Polska
we własnych salach
1575 Milwaukee Ave.
przy Damien Ave.
W SOBOTĘ, 31 GRUDNIA
Początek o godz. 9ej wiecz.
Dobrota orkiestra. Niespodzianki. Cena biletu \$1.50 od osoby, wciągające przeróżne zakąski, gorące i zimne, cukierki i papierosy.

TELEFON
BRUNSWICK 2486-2487
Dr. E. H. WARSZEWSKI
Chirurg, Lekarz i Akuszer
Od 2 do 3 po poł.; od 6 do 8 wiecz.
Ofis i Rezyd. 1238 NOBLE UL.

ESSANESS
CROWN THEATRE
DIVISION I ASHLAND
Jack Oakie
“ONCE IN A LIFETIME”
20c do 6:30 po poł. Wieczorem 30c.

Baczność Tow. Najśw. Im. Jezus na Władysławowie.

Dziś, we czwartek, dnia 29go grudnia, członkowie Starszego i Młodszego Oddziału Tow. Najświętszego Imienia Jezus, z parafii św. Władysława, wybierają się do sali gimnastycznej, która się mieści w Wyższej Szkole św. Trójcy, Division i Cleaver ul., na ćwiczenia gimnastyczne. — Dla dogodności członków zaangażowanych omni-bus, który zawiezie do i przywiezie członków z sali trójcowskiej. Omnibus wyruszy o godzinie 6:30 wieczorem. Do godziny 8-mej sala będzie dla użytku członków oddziału Młodszego, a po 8-mej dla użytku członków Oddziału Starszego. O godz. 8:30 starsza piątka Towarzystwa zmierzy się z piątką z parafii św. Jakóba. Naczelnym menadżerem piątki koszykowej jest p. Justyn J. Jan-kowski.

W szkole.
Nauczyciel: — Przysłowie mówi: „nie wszystko złoto, co się świeci”. Kto z was może mi dać przykład?
Katzenchwanc: — Spodnie pana profesora.